

ULUSLARARASI Sivil İnisiyatif

Ağustos / August 2013 Sayı / Issue 16

APİM PP NO: 120

ISSN: 2147 - 6713

24 Sayfa / Page 10 TL

Kırgızistan Cumhuriyeti Meclisi Yasal Kanunlar ve Hukuk Komitesi Başkanı, Anarbek Kalmatov:

“Türkiye’nin tecrübelerinden yararlanmak istiyoruz”

Anarbek Kalmatov President of the Assembly of Legal Laws and Legal Committee of the Republic of Kyrgyzstan:

“We want to take advantage of Turkey’s experience”

Sayfa 2 / Page 3

AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, bu çerçevede ilk ziyaret edilen yer oldu. Numan Kurtulmuş AK Party Deputy Chairman was the first place to be visited in this context.

Sayfa 20 / Page 21

Filüksinos Saliba Özmen
Assiryan Metropolitan
Mardin ve Diyarbakır
Filüksinos Saliba Özmen
Mardin ve Diyarbakır
Süryani Metropoliti

Dünya Barışı ve Din Adamlarının Rolü

Barış, ruhsal bir uyanışla içsel dünyada başlayan ve toplumsal düzlemde akması gereken bir can suyudur. Önce, insanın iç dünyasında şekillenmeli-başlamalı ve insanlığın bütün damarlarına sirayet etmelidir.

World Peace and The Role of Reverends

Peace, is a life line support that starts in the inner world and requires to be in line with social order with a spiritual awakening. It should start-be shaped first inner world of a human being then should spread whole vessels.

Erzurum Sevdalıları, Erzurum Vakfı İftarında Biraraya Geldi...

Sayfa 22 / Page 22

Türkiye Kırgızistan Fahri Konsolosu ve Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa Kurt’un ev sahipliğinde, Antares AMADE Dolmabahçe Salonu’nda yapılan Erzurum Vakfı İftarı, Siyasetçi, Bürokrat, Akademisyen, İş Adamı ve Gazeteciler ile ailelerinin birlikteliğine imkan sağladı.

Lovesick of Erzurum came together at the fast breaking meal by Erzurum Foundation...

Fast-breaking dinner of the Foundation of Erzurum at Antares AMADE Dolmabahçe Hall hosted by Dr Mustafa Kurt who is Honorary Consul of Kyrgyzstan in Turkey and President of the Capital Platform, provided an opportunity for togetherness of politicians, bureaucrats, academics, businessmen journalists and their families.

İslam Dünyası Ramazan’a kan ve gözyaşıyla girdi...

Sayfa 4 / Page 5

Myanmar’da Müslümanlara yönelik baskılar, 1960’lı yıllardan bu yana sürüyor. Budist çoğunluğun yönetimindeki ülkede, Rohingya Müslümanları vatandaş olarak kabul edilmiyor. Müslümanların okula gitme, seyahat etme ve evlenme hakları sınırlandırılıyor. Temmuz 2012’de başlayan olaylarda Budist rahiplerin saldırılarıyla yüzlerce insan hayatını kaybetmişti. Bölge halkının rahiplere destek vermesiyle binlerce Müslüman evlerini ve barakalarını terk ederek Bangladeş’teki kamplara sığınmak zorunda kalmıştı.

Islamic world enter Ramadan with blood and tears...

Repressions on Muslims in Myanmar have been continuing since 1960. In the country under the rule of the Buddhist majority, the Rohingya Muslims are not recognized as citizens. Muslims rights to go to school, travel and marriage is being limited. In the Events which started in July 2012, hundreds of people were killed in attacks by Buddhist monks. With the support of the people in the region to the priests thousands of Muslim had been forced to leave their homes and take refuge in camps in Bangladesh.

Mısır’da Demokrasiye Darbe

Strike against Democracy in Egypt

Prof. Dr. Yasin AKTAY

Sayfa 14 / Page 15

Mısır Darbesinin Düşündürdükleri

Food For Thought About The Coup In Egypt

Doç. Dr. Muharrem TUNA

Sayfa 6 / Page 7

Laiklik ve Sekülyerlik -II-

Laicism and Secularism -II-

Dr. Teyfur ERDOĞDU

Sayfa 16/ Page 17

düşüşleri..

dream affairs...

Ramazan TOPRAK

Sayfa 9 / Page 9

Tahrir; Devrim Sembolü Olmaktan Darbe Sembollüğüne

Tahrir; from being the symbol of revolution to being the symbol of coup

Muhammed İkbal SAYLIK

Sayfa 10 / Page 11

Bir yıl önce söylemiştik

Son Yıllarda Türkiye’nin Dış Politikası

A year ago

Turkey’s Foreign Policy Recently

Ergün ALANKUŞ

Sayfa 18 / Page 19

Kırgızistan Cumhuriyeti Meclisi Yasal Kanunlar ve Hukuk Komitesi Başkanı, Anarbek Kalmatov:

“Türkiye’nin tecrübelerinden yararlanmak istiyoruz”

Kırgızistan Cumhuriyeti Meclisi Yasal Kanunlar ve Hukuk Komitesi Başkanı Milletvekili Kalmatov Anarbek Baratovich, Başkent Platformu’nun davetlisi olarak Türkiye’ye geldi...

Başkent Platformu Genel Başkanı ve aynı zamanda Kırgızistan Fahri Konsolosu Dr. Mustafa Kurt tarafından ağırlanan Anarbek Kalmatov, Fahri Konsolosluğa giden süreçte Dr. Mustafa Kurt’a “güven mektupları” ile destek olan kişi ve kuruluşlarla da bir dizi görüşme gerçekleştirdi...

Ankara (Sivil İnisiyatif) - Kırgızistan Cumhuriyeti Meclisi Yasal Kanunlar ve Hukuk Komitesi Başkanı Anarbek Kalmatov, Kırgızistan Fahri Konsolosu ve aynı zamanda Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa Kurt’un davetlisi olarak Türkiye’ye geldi.

Biz dizi görüşmelerde bulunan Anarbek Kalmatov, Dr. Mustafa Kurt’un fahri konsolosluğu sürecinde desteklerini yazılı olarak veren kişi ve kuruluşlara da nezaket ziyaretinde bulundu...

Ziyarette, Anarbek’in hediye olarak getirdiği, Kırgız milli kıyafetleri, Anarbek Kalmatov tarafından kuşatılarak, ülkelerin birlik ve beraberliği konusunda mesajlar verildi...

İlk ziyaret, Numan Kurtulmuş’a...

AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Numan Kurtulmuş, bu çerçevede ilk ziyaret edilen yer oldu... Anarbek Kalmatov’un “milli kıyafet” giydirilmesi merasimi sonrası, her iki ülkenin kültürel ve ticari anlamda arzu edilen seviyelere kavuşturulması yönünde temennilerde bulunuldu. Kırgızistan’ın bağımsızlığını tanıyan ilk ülke olarak Türkiye’nin, dün olduğu gibi, bugün ve yarında Kırgızların yanında olduğuna dair söylenen sözler, birlikteliğin teyidi açısından önemli mesajlardı...

Başkent Platformu’nda buluşma...

Dr. Mustafa Kurt’a “güven mektubu” vererek Fahri Konsolosluğa giden yolda

destek veren milletvekili Ramazan Toprak ve gazeteci Süreyya Güngör’e ise, Başkent Platformu Genel Merkezi’nde, Kırgızistan milli kıyafetleri törenle giydirildi... Toprak’ın Kırgızistan’ın gelecek misyonu üzerine sözleri ve Güngör’ün “sizler bizim Kırgızistandaki ar namusumuzsunuz” lafzı dikkat çeken anekdotlardı...

Dr. Mustafa Kurt

“Atanbayev’le Kırgızistan bir başka güzel”

Kırgızistan Cumhuriyeti Meclisi Yasal Kanunlar ve Hukuk Komitesi Başkanı, Anarbek Kalmatov’u Türkiye’de ağırlayan Dr. Mustafa Kurt’un fahri konsolos olarak söylemleri, ülkeler arasındaki “birlik ve beraberliğin” boyutlarını göstermesi açısından oldukça dikkat çekiciydi...

“Yüreklerimizin bir arada attığı bu coğrafyada herkese önemli görevler düşüyor... Akademisyenlerin, kültür elçilerinin, iş dünyasının karşılıklı olarak bir araya gelmesi, ülkelerimizin katma değerlerinin artması açısından, birincil şart... Önümüzdeki dönem, inanıyorum ki, Sayın Anarbek Kalmatov’un da bizlere vereceği destekle arzu edilen seviyelere gelecek... Kırgız Cumhurbaşkanımız Sayın Almazbek Atanbayev’le Kırgızistan bir başka güzel... Ümidim odur ki, tarımda, ticarete, sanayide, telekomünikasyonda iletişim hatlarımız hep açık olur, Kırgız-Türk ortak çalışma grupları başarıdan başarıya koşar...”

Dr. MUSTAFA KURT

“Yüreklerimizin bir arada attığı bu coğrafyada herkese önemli görevler düşüyor... Akademisyenlerin, kültür elçilerinin, iş dünyasının karşılıklı olarak bir araya gelmesi, ülkelerimizin katma değerlerinin artması açısından, birincil şart... Önümüzdeki dönem, inanıyorum ki, Sayın Anarbek Kalmatov’un da bizlere vereceği destekle arzu edilen seviyelere gelecek... Kırgız Cumhurbaşkanımız Sayın Almazbek Atanbayev’le Kırgızistan bir başka güzel... Ümidim odur ki, tarımda, ticarete, sanayide, telekomünikasyonda iletişim hatlarımız hep açık olur, Kırgız-Türk ortak çalışma grupları başarıdan başarıya koşar...”

Anarbek Kalmatov President of the Assembly of Legal Laws and Legal Committee of the Republic of Kyrgyzstan:

“We want to take advantage of Turkey’s experience”

Anarbek Kalmatov Parliamentarian President of the Assembly of Legal Laws and Legal Committee of the Republic of Kyrgyzstan came to Turkey at the invitation of the capital Platform...

Anarbek Kalmatov hosted by Dr. Mustafa Kurt General President of the capital Platform as well as the Honorary Consul of the Kyrgyz Republic conducted a series of interviews with persons and organizations that support Dr. Mustafa Kurt in leading process to Honorary Consulate with their “Letter of credence”...

Ankara (Civil Initiative) - Anarbek Kalmatov Parliamentarian President of the Assembly of Legal Laws and Legal Committee of the Republic of Kyrgyzstan came to Turkey at the invitation of the capital Platform...

Anarbek Kalmatov who has been a series of meetings, paid a courtesy visit to individuals and organizations that give support in writing in the process of honorary consulate of Dr. Mustafa Kurt...

During the visit the Kyrgyz national costumes that Anarbek brought as a gift, dressing by Anarbek Kalmatov, messages were given about the unity of the countries...

The first visit is to Numan Kurtulmuş...

Numan Kurtulmuş AK Party Deputy Chairman was the first place to be visited in this context... After the ceremony of attired “national dress” of Anarbek Kalmatov, wishes were made in the direction of both country’s attaining the desired levels in cultural and commercial sense. Turkey as the first country to recognize the independence of Kyrgyzstan and words that it is next to the Kyrgyz as well as yesterday, today and tomorrow were important messages for the confirmation of the unity...

Meeting at Capital Platform...

Deputy Ramazan Toprak and journalist Süreyya Güngör who support the Hon-

orary Consulate of Dr. Mustafa Kurt by giving “letter of credence” are being attained Kyrgyzstan national costumes with a ceremony in the headquarters of Capital Platform... The words of Toprak on the future mission of Kyrgyzstan and Gungor’s remark that “you are our shame and honesty in Kyrgyzstan” were remarkable anecdotes ...

Dr. Mustafa Kurt “Kyrgyzstan is much more beautiful with Atambayev”

Discourse of Dr. Mustafa Kurt who hosted Anarbek Kalmatov President of the Assembly of Legal Laws and Legal Committee of the Republic of Kyrgyzstan in Turkey as an honorary consul was the most striking to show aspects of “unity and solidarity” between the countries...

“In this region where our hearts beat together everyone has important roles ... Academicians cultural ambassadors and the business community to come together mutually is the primary requirement in terms of the increase in value added of our countries... The next term, I believe, it will come to desired levels with the support of Mr. Anarbek Kalmatov... Kyrgyzstan is much more beautiful with our Kyrgyz President Mr Almazbek Atanbayev.... It is my hope that Kyrgyz-Turkish joint working groups runs from success to success in agriculture, trade, industry, telecommunications and our communication lines remain always open... “

Dr. MUSTAFA KURT

“In this region where our hearts beat together everyone has important roles ... Academicians cultural ambassadors and the business community to come together mutually is the primary requirement in terms of the increase in value added of our countries... The next term, I believe, it will come to desired levels with the support of Mr. Anarbek Kalmatov... Kyrgyzstan is much more beautiful with our Kyrgyz President Mr Almazbek Atanbayev.... It is my hope that Kyrgyz-Turkish joint working groups runs from success to success in agriculture, trade, industry, telecommunications and our communication lines remain always open... “

İslam Dünyası Ramazan'a kan ve gözyaşıyla girdi...

Myanmar'da Müslümanlara yönelik baskılar, 1960'lı yıllardan bu yana sürüyor. Budist çoğunluğun yönetimindeki ülkede, Rohingya Müslümanları vatandaş olarak kabul edilmiyor. Müslümanların okula gitme, seyahat etme ve evlenme hakları sınırlandırılıyor. Temmuz 2012'de başlayan olaylarda Budist rahiplerin saldırılarıyla yüzlerce insan hayatını kaybetmişti. Bölge halkının rahiplere destek vermesiyle binlerce Müslüman evlerini ve barakalarını terk ederek Bangladeş'teki kamplara sığınmak zorunda kalmıştı.

Ankara (Sivil İnisiyatif) - Dünyanın dört bir tarafındaki Müslümanlar "on bir ayın sultanı" Ramazan'a savaş, yokluk, baskı, şiddet, terör, sürgün ve işgallerin gölgesinde girmenin hüznünü yaşıyor. Dünyanın dört bir tarafına dağılmış Müslümanlar, bir Ramazan ayına daha savaş, çatışma, baskı, şiddet, sürgün ve işgallerle girdi.

Suriye'de 3 yıla yaklaşan iç savaşta 100 bin insan hayatını kaybederken, seçilmiş ilk sivil cumhurbaşkanı asker tarafından devrilen Mısır, İslam dünyasında yeni gerilimlerin odak noktasını oluşturuyor.

İslam coğrafyasında yaşanan işgaller, çatışmalar ve baskılar sürüyor.

MISIR'DA DARBE

Mısır'da, Hüsnü Mübarek'in 30 yıllık iktidarının devrilmesinden sonra ilk defa yapılan seçimle iktidara gelen Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi, iktidara gelmesinin ilk yılında ordu tarafından yapılan darbe ile devrildi. Darbe, zaten karışık olan Mısır sokaklarını iyice karıştırdı. Ordu, Mursi'ye destek veren ve sabah namazı kılan halkın üzerine ateş açtı. 53 kişinin hayatını kaybettiği saldırıda, yüzlerce insanın yaralandığı belirtiliyor. Mısır sokaklarındaki gerginlik ve zaman zaman çatışmalar sürüyor.

SURİYE'DE İÇ SAVAŞ

Suriye'de rejim yanlıları ile muhalifler arasındaki çatışmalar 2 yıldan fazla süredir devam ediyor. Bölgedeki Şii-Sünni kırımını körüklediği belirtilen çatışmalarda BM rakamlarına göre 100 bin insan hayatını kaybetti. Aralarında Türkiye, Ürdün, Irak gibi komşu ülkelerin de bulunduğu onlarca ülkeye yüz binlerce Suriyeli sığınırken ülke içinde milyonlarca insan yerlerinden edilmiş şekilde hayatlarını idame ettirmeye çalışıyor.

LÜBNAN'DA PATLAMA

Özellikle Hizbullah'ın Suriye'de Esed rejimini desteklemesi ve buradaki savaşa aktif katılmasıyla mezhep geriliminin had safhaya çıktığı Lübnan, Ramazan'ın ilk gününe yine patlamayla girdi. Başkent Beyrut'un güneyindeki Sabra Mülteci Kampı yakınlarında meydana gelen patlamada onlarca kişi yaralandı. Söz konusu kampta yaklaşık 20 bin Filistinli yaşıyor.

IRAK'TA ÇATIŞMALAR

ABD tarafından 2003'de işgal edilen Irak, yıllarca savaşın getirdiği her türlü olumsuzluğu yaşamasının ardından şimdi de patlamalar, intihar saldırıları ile baş etmeye çalışıyor.

Ülkede ABD'nin çekilmesinin ardından başlayan gerginlik, Sünni-Şii çatışmasına doğru gidiyor. 2008 yılından bu yana en kanlı aylarını yaşayan ülkede sular bir türlü durulmazken, kısa vadede de ümit verici gelişmelerin yaşanması beklenmiyor. Kendi iç sorunlarıyla boğuşan ülkede hükümete yönelik Sunni yoğunluklu protestolar devam ediyor.

SİNCAN'DA YAŞANAN SALDIRILAR

Çin Hükümeti tarafından 1949'dan beri işgal altında tutulan Sincan Uygur Özerk Bölgesi, bir diğer tabiriyle Doğu Türkistan'da Müslümanlara yönelik asimilasyon ve saldırılar sürüyor. Son 4 yılda sürekli gerginlik ve çatışmaların yaşandığı bölgede geçen hafta içinde Doğu Türkistan'ın Turfan bölgesinde meydana gelen çatışmalarda, 35 kişi hayatını kaybetmişti.

MYANMAR'DA MÜSLÜMANLARA BASKI

Myanmar'da Müslümanlara yönelik baskılar, 1960'lı yıllardan bu yana sürüyor. Budist çoğunluğun yönetimindeki

ülkede, Rohingya Müslümanları vatandaş olarak kabul edilmiyor. Müslümanların okula gitme, seyahat etme ve evlenme hakları sınırlandırılıyor. Temmuz 2012'de başlayan olaylarda Budist rahiplerin saldırılarıyla yüzlerce insan hayatını kaybetmişti. Bölge halkının rahiplere destek vermesiyle binlerce Müslüman evlerini ve barakalarını terk ederek Bangladeş'teki kamplara sığınmak zorunda kalmıştı.

FİLİSTİN'DE İSRAİL İŞGALİ

Filistin, 1948 yılından bu yana İsrail işgali altında bulunuyor. İsrail, 2006'dan beri Gazze'yi havadan, karadan ve denizden ambargo altında tutuyor. On binlerce Filistinli 1948 yılından bu yana çevre ülkelerde sığınmacı olarak yaşıyor.

AFRİKA'DA AÇLIK VE ÇATIŞMALAR

Doğal kaynakları batılı ülkeler tarafından sömürülen Afrika, açlık, susuzluk ve kıtlıkla mücadele ediyor. BM raporlarına göre Afrika'da açlık sınırında olan insan sayısı 175 milyondan 239 milyona yükseldi.

PAKİSTAN

Pakistan'da, Şiiler ve Sünniler arasındaki saldırıların yanı sıra ABD'nin Taliban militanlarına yönelik insansız hava araçlarıyla düzenlediği saldırılarda yüzlerce sivil yaşamını yitirdi. Mezhepsel gerilim nedeniyle camiler bile bombalı saldırıların hedefi olurken, saldırılarda son 4 ayda 200 kişi hayatını kaybetti. 11 Mayıs'ta yapılan seçimlerinde Navaz Şerif Başbakan oldu ancak çatışmalar devam ediyor.

AFGANİSTAN

Afganistan'da güvenlik güçleri ile Taliban militanları arasında çatışmalar sürüyor. Afganistan'da son 1 ayda yaklaşık 600 kişi hayatını kaybettiği belirtiliyor.

TUNUS

Arap Baharı'nın başladığı ülke olarak bilinen Tunus'ta koalisyon yönetimi siyasal istikrarsızlığı körükliyor. Muhalif politikacı Şükrü Belid'in öldürülmesi, gösterilere neden olmuştu.

LİBYA

Libya'da Kaddafi rejiminin yıkılmasının üzerinden 2 yıl geçmesine karşın ülkede istikrar ortamı sağlanamadı. Meclis başkanlığı seçimlerinin birkaç defa ertelendiği ülkede, aşiretler arasında sürekli çatışmalar yaşanıyor. Son çatışmalarda 32 kişi hayatını kaybetti.

SUDAN

Sudan'da ordu birlikleri ile kabile milisleri arasında çıkan çatışmalar sürüyor. BM rakamlarına göre ülkede 2003'ten bu yana 300 bin kişi öldürüldü.

SOMALİ'DE AÇLIK VE ÖLÜM

Açlıkla mücadele eden Somali'de milis kuvvetler arasında süren çatışmalar hız kesmiyor. Geçtiğimiz hafta Kismayo kentinde 71 kişi hayatını kaybetti.

ÇEÇENİSTAN

Çeçenistan, 1991'de bağımsızlığını ilan etmesinin ardından Rusya tarafından işgal edildi. 22 yıldır ülkede devam eden çatışmalarda, 250 bin insanın hayatını kaybettiği, yüzbinlerce yaralı olduğu tahmin ediliyor. Rusya destekli hükümet tarafından yönetilen Çeçenistan'da, 500 bin insan ülkesinden göç etmek zorunda kaldı.

PATANİ

Tayland'ın güneyinde Müslümanların yaşadığı Patani'de asker ile direnişçiler arasında çatışmalar devam ediyor. 1902'de işgal edilen Patani'de, on binlerce insanın hayatını kaybettiği belirtiliyor.

Islamic world enter Ramadan with blood and tears...

Repressions on Muslims in Myanmar have been continuing since 1960. In the country under the rule of the Buddhist majority, the Rohingya Muslims are not recognized as citizens. Muslims rights to go to school, travel and marriage is being limited. In the Events which started in July 2012, hundreds of people were killed in attacks by Buddhist monks. With the support of the people in the region to the priests thousands of Muslim had been forced to leave their homes and take refuge in camps in Bangladesh.

Ankara (Civil Initiative) - Muslims around the world lives the sadness of entering Ramadan "sultan of the 11 month" under the shadow of war, poverty, oppression, violence, terror, exile and occupations. Muslims who spread all over the world entered Ramadan once again with war, conflict, oppression, violence, exile, and occupations. While 100 thousand people were killed in Syria in the civil war approaching three years, Egypt where first elected civilian president was overthrown by the military, is the focus of new tensions in the Islamic world.

Occupations conflicts and pressures are in progress in the Islamic world.

COUP IN EGYPT

In Egypt, President Mohammed Mursi, who came to power with the elections which were held for the first time after the overthrow of the 30-year rule of Hosni Mubarak, was ousted by military coup in his first year. Coup disturbs the Egyptian street which is already in disorder. Army opened fire on the people that support Mursi and do their morning prayer. In the attack 53 people lost their lives is said hundreds of people were injured. Tension in the streets of Egypt and occasional clashes continue.

CIVIL WAR IN SYRIA

Clashes between supporters and opponents of the regime in Syria continue for more than 2 years. In the conflict which fueled Shia-Sunni distinction in the region, it is stated that 100 thousand people lost their lives according UN figures. While hundreds of thousands of Syrian took refuge in dozens of neighboring countries where among them such as the countries Turkey, Jordan and Iraq, millions of people have been displaced in the country and they are trying to sustain their lives.

EXPLOSION IN LEBANON

Lebanon in which particularly Hezbollah support the Assad regime in Syria, sectarian tension burst due to the active participation of the war wherein entered the first day of Ramadan with an explosion again. Dozens of people were injured in an explosion near Sabra refugee camp south of the capital Beirut. About 20 thousand Palestinians are living in the mentioned camp.

CONFLICTS IN IRAQ

Iraq which was occupied by the United States in 2003, after experiencing all kinds of negativity for many years that the war brings now is trying to cope with explosions and suicide attacks. Tension in the country starting after the withdrawal of the United States is heading towards the Sunni-Shiite conflict. While there is no relaxation in the country that has the bloodiest months since 2008; a promising developments is not expected in the short term. In the country struggling with their own internal problems Sunni-dominated protests against government continue.

ATTACKS IN XINJIANG

The assimilation and attacks on Muslims are in progress in Xinjiang Uygur Autonomous Region, in other words East Turkestan which is held under occupation since 1949 by the Chinese Government. In the region where there is constant tension and conflict in the last 4 years 35 people lost their lives in the clashes in East Turkestan, Turfan region last week.

REPRESSION ON MUSLIMS IN MYANMAR

Repressions on Muslims in Myanmar have been continuing since 1960. In the country under the rule of the Buddhist majority, the Rohingya Muslims are not recognized as citizens. Muslims rights to go to school travel and marriage is being limited. In the Events which

started in July 2012, hundreds of people were killed in attacks by Buddhist monks. With the support of the people in the region to the priests thousands of Muslim had been forced to leave their homes and take refuge in camps in Bangladesh.

ISRAELI OCCUPATION OF PALESTINE

Palestine has been under Israeli occupation since 1948. Israel has been keeping the Gaza Strip under embargo from air, land and sea since 2006. Tens of thousands of Palestinians has been living as refugees in neighboring countries since 1948

HUNGER AND CONFLICTS IN AFRICA

Africa whose natural resources exploited by western countries is struggling with hunger, thirst and famine. According to United Nations reports the number of people on the verge of starvation in Africa rose to 239 million from 175 million.

PAKISTAN

In Pakistan, in the United States attacks on Taliban militants by unmanned combat air vehicles as well as the conflict between Shiites and Sunnis hundreds of civilians died. Even if mosques are targeted of bomb attacks due to the sectarian tension, 200 people were killed in the attacks in the last four months. Nawaz Sharif became Prime Minister in the election which is held on May 11, but the clashes continue.

AFGHANISTAN

Clashes between security forces and Taliban militants in Afghanistan continue. It is said that about 600 people lost their lives in the last 1 month in Afghanistan.

TUNISIA

Tunisia known as the country where the Arab Spring is started, rule of coalition is inciting the political instability. The murder of opposition politician Shukri Belid has led to demonstrations.

LIBYA

Although two years have passed since the fall of the Gaddafi regime in Libya, the country couldn't achieve a stable atmosphere. In the country where Parliamentary presidential elections are postponed several times, conflicts among the tribes are being constantly experienced. 32 people were killed in recent clashes.

SUDAN

Clashes between army troops and tribal militia are in progress in Sudan. According to UN figures, 300 thousand people were killed in the country since 2003.

FAMINE AND DEATH IN SOMALIA

The clashes between militia forces don't reduce its speed in Somalia who fight against hunger. Last week, 71 people died in the city of Kismayo.

CHECHNYA

Chechnya after declared its independence in 1991 was occupied by Russia. It is estimated that 250 thousand people have lost their lives; hundreds of thousands are to be injured in the ongoing conflict in the country for 22 years. In Chechnya led by Russian-backed government, 500 thousand people were forced to migrate.

PATANE

Clashes between soldiers and rebels continue in Patane where Muslims live in the south of Thailand. It is said that tens of thousands of the people have been killed in Patane which was occupied in 1902.

MISIR DARBESİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Bariş tüm dünyada ancak her noktada her insanın hayatının eşit derecede kıymetli olduğu durumda sağlanabilir....

Mısır'da günümüzde yaşanan olayları anlamak için geçmişe bir göz atmak, nedenlerini tarihinde ve coğrafyasında aramak gerekir.

Mısır dünyanın en köklü medeniyetlerinin başında gelmekte. Tarihi boyunca topraklarında çok sayıda devlet kurulmuş olan Mısır'ın bilinen tarihi M.Ö. 5000 yıllarına kadar uzanıyor. Bu dönem, tüm dünyanın ilgisini çeken gizemlerle dolu Firavunlar dönemi. Günümüzde hala sırrı tam olarak çözilememiş olan ve dimdik ayakta duran piramitler ve sfenksler sanki dünyaya meydan okuyor. Mısır'da Firavun dönemi sona erdikten sonra, ülke Menes, Pers, İskender, Roma ve Bizans yönetimleri altına giriyor. Sonrasında Hazret-i Ömer bölgeye bir ordu göndererek Mısır'ı fethediyor ve halkı İslamiyet'le tanıştırıyor.

Mısır'ın Türklerle ilişkisi ise Selçuklu hükümdarı Selahaddin Eyyubi'ye kadar dayanıyor. Selçukluların hâkimiyetinden sonra Türk asıllı bir devlet olan Memluklular ülkeyi uzun yıllar idare ediyor. 1517 yılında Osmanlı Hükümdarı Yavuz Sultan Selim Ridaniye Savaşında Memluk Devletini yeniyor ve Mısır'ı Osmanlı İmparatorluğunun bir eyaleti haline getiriyor. Mısır ve sonrasında diğer Kuzey Afrika ülkelerinin ele geçirilmesi, Osmanlı İmparatorluğunun Akdeniz'in tek hâkimi olmasına neden oluyor. Mısır halkı dönemin en güçlü devleti olan Osmanlı İmparatorluğu çatısı altında müreffeh günler geçiriyor.

Mısır topraklarının İsrail ile sınır komşusu olması stratejik açıdan önemini arttırmakta. Mısır'ın bir diğer stratejik önemi ise Süveyş Kanalı'na sahip olmasından kaynaklanıyor. Bu kanal yapıldığı günden bu yana Avrupa'nın başta Hindistan olmak üzere Güney Asya ülkeleri ile olan bağıni kurmakta. Bu bölgede yer alan ülkelerle güçlü ilişkileri olan İngiltere'nin kanal yapımından büyük fayda elde edeceğini düşünen Fransızlar, daha kanal yapımına başlanmadan önce Osmanlı'nın da zayıflığını fırsat bilerek 1798 yılında Mısır'ı işgal etti. Osmanlı egemenliğinde iken yapımına başlanan kanal, 1869 yılında büyük bir törenle hizmete açıldı. İlk yıllarında senede 500 geminin geçiş yaptığı kanaldan, günümüzde ortalama 30.000 gemi geçiş yapıyor. Kanal, gemi yollarını önemli

ölçüde kısaltmakta olduğu için tercih edilmekte. Şöyle ki; Londra'dan Karaçi'ye gitmek isteyen bir gemi, Afrika'nın en güney ucu olan Ümit Burnu rotasını izlediğinde 18.000 km yol almak zorunda iken; Süveyş Kanalı istikametinde yaklaşık 9.000 km'de hedefine varmaktadır. Bu nedenle kanalın uluslararası boyutta önemi büyüktür. Fransız ve İngiliz ortaklığında işletilen kanalı Cumhurbaşkanı Nasır milileştirme yoluna gittiğinde; İsrail, İngiltere ve Fransa, Mısır'a saldırıp kanal bölgesini işgal etmiş; sonrasında ABD ve Rusya'nın araya girmesiyle sorun çözülmüştü.

Mısır, 1882-1922 yılları arasında İngilizlerin işgaline uğramış ve Osmanlılardan Lozan antlaşması ile tamamen kopmuştur. Bu sürecin sonunda Mısırlılar bağımsızlığına kavuşmuş, sıkıntılı da olsa devletlerini kurmuşlardır. Yıllarca İngilizlerin hegemonyası altında devam eden dönemde ülke önce krallık olarak yönetilmiş; daha sonra ise cumhuriyet kurulmuştur. Siyasi istikrarsızlık Mısır'ın tarih boyunca yakasını hiç bırakmamış; defalarca işgale uğramış; ya da çeşitli şekillerde yönetimlerine müdahale edilmiştir. Bu zamana kadar ilki 1952 yılında, sonrasında 1961, 2011 ve son olarak 2013 yılı Temmuz ayında olmak üzere 4 kez askeri darbe yaşanmıştır. Aynı dönemde İsrail ile 1948, 1956, 1967 ve 1973 yıllarında dört kez savaşılmıştır. Sözün kısası yıllardır bölgede özlenen istikrar yakalanamamıştır.

2011 yılında başlayıp halen süren olayların geçmişi aslında Müslüman Kardeşler Örgütü'nün kuruluşuna kadar gidiyor. 1928 yılında Osmanlı İmparatorluğundan kopuktan birkaç yıl sonra tohumları atılan örgüt; Mısır'ın İslam Devleti çatısı altında yönetilmesini amaçlıyordu. Bölgede tarihi ve nüfus yoğunluğu bakımından önemli bir yere sahip olan Mısır'da yaşanan bu gelişmeler, kapı komşusu Suudileri ve İsraililileri rahatsız ediyordu. Günümüze kadar Mısır'da ve Suriye, Ürdün, Cezayir gibi ülkelerde örgütlenen Müslüman Kardeşler kurulduğu ülkede iktidara gelmemiştir. Tam 30 yıl süren Hüsnü Mübarek iktidarının sonrasında yapılan devrim ve ordunun yönetime el koyması sonrasında yapılan seçimlerle örgüt ilk kez iktidara gelme şansını yakaladı. Yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde

ilk turda %24,7 oy alan Müslüman Kardeşler lideri Mursi, diğer adayların devre dışı kalarak sadece ilk iki sırada yer alan adayların ikinci tura katılmasıyla bu turda oy oranını %52'ye yükselterek cumhurbaşkanı seçildi. Ancak rakibi Ahmet Şefik'te oyların %48'ini alarak azımsanmayacak bir destek sağladı. Bu seçimler %52 katılım oranıyla çok düşük bir ilgi gördü ve bu durum tartışma yaratmaya başladı.

Lozan sonrası Osmanlı'dan tamamen kopan Mısır'ın, Mursi ile birlikte yeniden Osmanlı'nın mirasçısı olan Türkiye Cumhuriyeti ile yakınlaşması gündeme geliyor. Hem Türkiye'deki Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarının hem de Mısır iktidarının iradesi bu yönde idi. Ancak gerek bölgenin, gerekse Mısır'ın stratejik önemi, evdeki hesabın çarşıya uymasını engelledi. Çünkü dünyanın emperyal güçleri bölgede güçlü devlet ya da devletler istemiyordu. Özellikle de İsrail'in yanı başında ve Süveyş Kanalı'nın üzerinde.

İktidara gelen Mursi, ülkenin cumhurbaşkanı olduğunu unutup sadece Müslüman Kardeşler eksenli bir siyaset izleyince karşısında büyük bir muhalefet oluşmasına neden oldu. Bu durum zaten Türkiye ile yakınlaşmış bir Mısır istemeyen bölgesel ve küresel aktörlerin ekmeğine yağ sürdü. Dikkat edilirse Mısır'da yapılan askeri müdahaleye ne ABD, ne Avrupa, ne Suudi Arabistan, ne Birleşik Arap Emirlikleri, ne de Katar darbe diyebilirdi. Independent gazetesinin Orta Doğu muhabiri Robert Fisk "Dünya tarihinde ilk kez bir darbe, darbe değil" şeklinde duruma ilişkin trajikomik bir beyanda bulunuyor, sonra da devam ediyor: "Ordu yönetimi ele geçiriyor, seçilmiş devlet başkanını görevden alıp tutukluyor, anayasayı askıya alıyor, televizyon kanallarını kapatıyor ve zırhlı araçları sokağa yığıyor, ancak bu duruma kimse darbe demiyor, diyemiyor." Bir görüşe göre bunun nedeni ABD'nin yıllık 1,5 milyar ABD doları yardımının, darbe ifadesi kullanıldığı taktirde kesilecek olması. Çünkü ABD yasalarına göre, darbe yapılan ülkeye yapılan yardımlar askıya alınıyor. Bana kalırsa bu bahane oldukça zayıf görünüyor, 85 milyonluk bir devlet için bahse konu olan meblağ hayati olmasa gerek.

Avrupa Birliği, İsrail, Birleşik Arap Emirlikleri ve Suudi Arabistan'da Türkiye ile ilişkileri güçlü bir Mısır istemediğinden darbeye örtülü destek veriyor. Bu desteği darbe sonrasında yapılan açıklamalardan anlamak mümkün. Darbeyi ilk kutlayan Suudi Kralı Sultan Bin Abdülaziz oldu. Avrupa Birliği, taraflara demokratik sürece dönmeleri çağrısında bulunmakla yetindi. İsrail, Cumhurbaşkanı Muhammed

Mursi'nin görevden alınmasını sevinçle karşıladı. Bir dışişleri yetkilisi darbenin Mısır'la olan ilişkileri iyileştireceğine vurgu yaptı. Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri de benzer açıklamalarda bulundular. Bu durum, Mısır'da devrik yönetimin dünya genelinde pek de destek bulamadığını gösteriyor.

Peki, bundan sonra ne olacak? Bu soruya cevap vermek için Türkiye'deki yeni ve eski modele bakmakta yarar var. Mursi iktidarı, icraatlarında ve söylemlerinde genellikle Türkiye'deki Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarını rol model olarak alıyordu. Bu model İslamcı-liberal çizgide bir sentezi temel alıyordu ve ülkede ordunun rolünü asgariye indiriyordu. Darbeyle gelen yeni yönetimin ise Mısır'da ordunun etki alanında olacağını söylemek sanırım yanlış olmaz. Bu model Türkiye'nin geçmişte denediği bir alternatif. Yani ordu cumhuriyeti koruma ve kollama görevini üstlenecek ve sistem içerisinde daha etkin yer alacak. Kısaca görünen o ki Mısır artık bir müddet Türkiye'nin yeni modelinden eski modeline geçiş yapacak.

Bu süreçte önemli olan Mısır halkının haklarının, özgürlüğünün, refahının, güvenliğinin nasıl sağlanacağı. Bu zamana kadar onlarca Mısırlı olaylar sırasında katledildi. Birkaç gün önce ordunun halkın üzerine ateş açması sonucu 200'e yakın kişi öldürüldü. Çok sayıda insan yaralı olarak hastaneler kaldırıldı. Bundan sonra ne olacağı ise muamma.

Bariş tüm dünyada ancak her noktada her insanın hayatının eşit derecede kıymetli olduğu durumda sağlanabilir. İngiltere'de doğan bebek için çılgınca kutlamalar yapılırken; Afrika'daki bebeğin bir akbaba tarafından yenme hazırlığı görüntülenip haber yapılıyorsa, bu dünyaya bariş gelmesini bekleyemeyiz. Avrupa'da, ABD'de birkaç insan öldüğünde kıyametler koparılırken; Mısır'da, Suriye'de, Irak'ta, Filistin'de Doğu Türkistan'da, Arakan'da şehit edilen binlerce kişi için kimse sesini bile çıkarmazken dünyaya barişin gelmesini bekleyemeyiz. İnsan her coğrafyada insandır ve yaşamı değerlidir. Öldürülen insanları, bariş bozan girişimleri savunmak kimse-nin haddi olmamalıdır. Demokrasi yerine askeri müdahaleleri desteklemeyi tercih eden ya da bu duruma sessiz kalan batı toplumları bu konudaki yaklaşımlarını gözden geçirmelidirler. Her ne olursa olsun demokrasiden ayrılmayan, iyi-kötü, doğru-yanlış ayrımının sandıkta yapıldığı, silah yerine kalemlerin, zeytin dallarının konuştuğu bir dünya diliyor; tüm dünya Müslümanlarının ramazan bayramını şimdiden kutluyorum.

Saygılarımla...

Doç. Dr. Muharrem TUNA

FOOD FOR THOUGHT ABOUT THE COUP IN EGYPT

Peace in the whole world can only be achieved only when lives of every people in every part of the world is equally valuable...

To be able to understand what is currently happening in Egypt, we have to look back at its history and geography.

Egypt is among the oldest and deep rooted civilizations in the world. The known history of Egypt, which has hosted many states, goes back to about 5000 B.C. This is the era of pharaohs full of secrets, which attract the interest of the whole world. The pyramids and the sphinxes, even now a mystery, are as if challenging the world. After the end of the era of pharaohs, Egypt is ruled by the Persians, the empire of Alexander, Romans and Byzantium. The region meets with Islam when an Islamic army conquers the region during the reign of Caliph Omar.

The area was later conquered by Sultan Saladin (Salahaddin) of the Ayyubid Dynasty and later ruled by the Turkish rooted Mamluks for many years. After the defeat of the Mamluks to the Ottomans in 1517 at Ridaniyya Battle, Egypt becomes an Ottoman state during the reign of Sultan Selim I. The conquest of first Egypt and then the other North African states make the Ottomans the sole dominator of the Mediterranean. Egypt undergoes a prosperous period under the Ottoman Empire.

Being neighbors with Israel makes Egypt a strategically important country. Another strategic feature of Egypt is the Suez Canal, which is the main connection of the Europe with India and the South Asian countries. Seeing the strong relation of the British with the countries in the region, and the importance of the Canal, France occupied Egypt in 1798, benefiting from the weakness of the Ottomans. The Canal, which was started to be built by the Ottomans, was opened in 1869. Initially around 500 ships passed from the canal annually while nowadays this number is around 30,000. The Canal is preferred since it provides a shorter route

for the ship lines. For instance, a ship setting from London to Karachi would travel 18,000 km if it uses the route of Cape of Good Hope, whereas it would travel only 9,000 km if it uses the Suez Canal. When President Nasser decided to nationalize the Canal, which was managed jointly France and Britain, these two countries together with Israel attacked Egypt and occupied the area; the problem was later solved through mediations by US and Russia.

Egypt was under British occupation between 1882 and 1922, and was excluded from ottoman territories after the Treaty of Lausanne. The country became independent and under British domination first was ruled as a kingdom and later the republic was established. Political instability has never abandoned Egypt; it was occupied lots of times or interventions to administrations have been seen frequently. The country has seen four military coups consecutively in 1951, 1961, 2011 and finally in July 2013. Egypt has made four wars with Israel in 1948, 1956, 1967 and 1973. Shortly, the region has never arrived at stability.

The background of the events that started in 2011 and continues nowadays goes back to the period of establishment of the Muslim Brotherhood (MB) organization. The organization, which was established in 1928, a few years after the end of the Ottoman era, aimed establishing an Islamic State. The organization, which was established in countries like Egypt, Syria, Jordan and Algeria, was not able to claim power in any of these countries. After the first free elections following the revolution that ended the 30-year-long Mubarak regime, MB found the opportunity to claim power for the first time. After getting 24.7 % of the votes in the first round of the presidential elections, candidate of the MB organization Mohammed Morsi got 52 % of the votes in the sec-

ond round and was elected as the president. However his opponent Ahmad Shafiq had gained 48 % of the votes, which cannot be considered as minor. Meanwhile the participation rate to the election remained as low as 52 %, which caused new arguments.

It was expected that together with Morsi, Egypt would establish warm relations with Turkey after it was disconnected from the Ottoman Empires through the Lausanne Treaty. The intention of the ruling Justice and Development Party in Turkey and the new Egyptian government was on this prospect. However things did not work as expected. The imperial powers did not a strong state or states in the region, especially nearby Israel and over the Suez Canal.

Claims towards Morsi that he was acting only as the president of the MB rather the whole country caused the establishment of an opposition against him. This in fact was something expected by the great powers who did not wish the existence of Egypt having close relations with Turkey. Neither US and Europe nor Saudi Arabia, UAE and Qatar called this event a coup. Robert Fisk of Independent wrote: "For the first time in the history, a coup is not a coup. The army gets the power, ousts and arrests the elected president, cancels the constitution, closes TV channels; sends armored vehicles to the streets and no one calls this a coup". According to a view the reason for this is the 1.5 billion USD worth US military aid to Egypt. According to the laws, if US name this a coup, the military aid is to be cut. For me this is a very weak excuse since the mentioned amount is not very big for a country with 85 million population.

EU, Israel, UAE and Saudi Arabia support the coup since they do not want a country with strong ties with Turkey. It is possible to see it in their statements. The first one to congratulate the coup perpetrators was the King of Saudi Arabia. EU was satisfied only to ask the new administration to return to the democratic process shortly. Israel made joyful explanations about the removal of Morsi and mentioned the coup would normalize relations between both countries. Qatar and UAE made similar statements. This shows the ousted administrations popularity in the whole world was weak.

What will happen then? To be able to answer this question, we should look at the new and old models in Turkey. The Morsi administration was generally modeling from the current Justice and Development Party government in Turkey. This model was based on a liberal-Islamist synthesis and had minimized the role of the army in the country. However the new Egyptian administration puts the army to the center of its model. This is a model tried by Turkey in the past. The army will have a mission to protect the republic and will be more active in the system. Thus Egypt will shift from modeling the new system of Turkey to modeling the old system.

In this process the main issue is how the rights, prosperity and safety of the Egyptians will be maintained. So far counts of Egyptians have been killed during the demonstrations. A few days ago around 200 people were killed when the army shot on demonstrators, and many other wounded. It is not clear what will happen next.

Peace in the whole world can only be achieved only when lives of every people in every part of the world is equally valuable. When the world is celebrating joyfully the birth of a baby in England and is blind to babies dying in Africa, we cannot expect arrival of peace to the world. When all the world is on feet for a person killed in the West and everyone is silent for the thousands being killed in Egypt, Syria, Iraq, Palestine, Eastern Turkistan and Arakan we cannot expect arrival of peace to the world. Human is human in every part of the world and is valuable. No one should dare to justify deaths of people killed or approaches to break peace. The Western countries should question their attitudes when supporting military coups against democracies. I wish a world not abstaining from democracy under any condition, the distinction between the good and the bad is made on the ballot boxes and a world on which pen and olive branches talk instead of weapons; and I wish a happy Eid for all the Muslims in the world.

Doç. Dr.
Muharrem TUNA

Bir yasama yılında 143 yasa çıkartıldı...

Ankara (Sivil İnisiyatif) - TBMM Genel Kurulu, 1 Ekim 2012-14 Temmuz 2013 tarihleri arasını kapsayan 24. Dönem 3. Yasama yılında, 139 birleşim yaptı, bunlardan 3'ü açılmadı. 881 saat 30 dakika çalışan Genel Kurul'da 46 bin 200 sayfa tutanak tutuldu. Genel Kurul, bir önceki yasama yılına göre 51 saat daha fazla mesai yaptı.

Genel Kurul'da 136 birleşimde muhalefet milletvekilleri 111 kez toplantı yeter sayısı istedi, bunlardan 25'inde toplantı yeter sayısına ulaşamadı. Ayrıca 286 kez karar yeter sayısı talep etti, bunlardan da 175'inde karar yeter sayısı bulunamadı.

143 yasa çıkartıldı...

Meclis'e 947 kanun teklifi ile 149 kanun tasarısı sunuldu. Teklif ve tasarılarından 143'ü yasaladı. Yasalaşan düzenlemelerden 103'ünü, uluslararası anlaşma ve sözleşmelerin uygun bulunduğu dair kanunlar oluşturdu.

Bu düzenlemeler arasında önemli olanları şöyle:

-On Üç İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Altı İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun,

-Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine Yapılmış Bazı Başvuruların Tazminat Ödenmek Suretiyle Çözümüne Dair Kanun,

- Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun,

-Terörizmin Finansmanının Önlenmesi Hakkında Kanun,

-Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun,

-Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu,

-İnsan Hakları ve İfade Özgürlüğü Bağlamında Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun,

-Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleştirilmesi Hakkında Kanun,

-Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Yer Alan Engelli Bireylere Yönelik İbarelerin Değiştirilmesi Amacıyla Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Posta Hizmetleri Kanunu,

-Alkol satışına yeni düzenlemeler getiren Bazı Kanunlar ile 375 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun,

-Sürücü belgelerinden 100 bin sözleşmeli personelin kadroya alınmasına, şehit yakını, gazi, muhtar ve köy korucularına yeni haklardan meraların geçici yerleşime açılmasına kadar 80 kanunda düzenlemeyi içeren "Torba Kanun",

-Darbelere yasal dayanak olarak gösterilen ve TSK'nın vazifesinin tanımlandığı İç Hizmet Kanunu'nun 35. maddesini de değiştiren Sözleşmeli Erbaş ve Er Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun.

Anayasa Uzlaşma Komisyonu

TBMM Başkanı Cemil Çiçek'in 19 Eylül 2011'de hukuk profesörleriyle bir araya gelmesinin ardından 24. Dönem 2. Yasama yılında başlanan yeni anayasa çalışmaları, 24. Dönem 3. Yasama Yılı'nda da devam etti.

TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonu, 3. Yasama yılının başında, metin oluşturma çabalarını sürdürdü. Zaman zaman krizlerin, tıkanmaların ve tartışmaların yaşandığı dönemlerde, TBMM Başkanı Cemil Çiçek devreye girdi. Çiçek, bu kapsamda liderler turu yaptı.

Anayasa Uzlaşma Komisyonu'nda, şu ana kadar, temel hak ve özgürlükler bölümünde 35, yasama ve yargı bölümlerinde 5'er, başlangıç ve genel hükümler bölümünde 2, idare ve kamu hizmetleri bölümünde 1 maddede olmak üzere toplam 48 maddede uzlaşma sağlandı.

İçtüzük Uzlaşma Komisyonu

Meclis, 3. Yasama Yılı'nda, yeni bir içtüzük yapmak için de kolları sıvadı. Yaklaşık 6,5 ay çalışan komisyon, İngiltere, ABD ve Fransa'da incelemelerde bulundu. TBMM İçtüzüğü'nün 186 maddesi üzerinde tek tek okuma yapan komisyon, yaklaşık 160 madde üzerinde uzlaşmaya varırken, aralarında kıyafet, and içme, yasama ve denetim sürecinin hızlandırılması ve etkinleştirilmesiyle ilgili bazı maddeler üzerinde ise anlaşma sağlayamadı.

İçtüzük Uzlaşma Komisyonu, üzerinde mutabakata varılan ve varılamayan bu maddeleri tutanağa bağladı. Bu metin, siyasi parti gruplarının değerlendirilmesine sunulmak üzere TBMM Başkanlığı'na iletti.

Dokunulmazlık dosyaları

TBMM TBMM Anayasa ve Adalet Karma Komisyonu'nda, milletvekillerine ait dokunulmazlık dosyası sayısı 974'e ulaştı. Dokunulmazlık dosyalarında ilk sırayı BDP'liler aldı.

Milletvekillerine, "Terör örgütünün propagandası yapmak", "Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefet", "Suçu ve suçluyu övmek", "Kamu görevlisine görevinden dolayı hakaret", "Seçim Kanunu'na muhalefet", "Halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmek", "Görevi kötüye kullanma", "Hakaret", "Örgüt üyesi olmak", "Siyasi Partiler Kanunu'na muhalefet", "Karşılıksız çek keşide etmek", "Görevi ihmal", "Basın yoluyla hakaret", "Basit tehdit, hakaret", "Resmi belgede sahtecilik", "cinsel taciz", "darp", "ihaleye fesat karıştırmak", "kaçakçılık", "kamu kurum ve kuruluşlarının zararına dolandırıcılık", "kamu taşıma biletlerinde kalpazanlık", "taksirle yaralama" gibi suçlar yöneltildi.

143 acts were enacted in a legislative year...

Ankara (Civil Initiative) - General Meeting of the Grand National Assembly made 139 session in the 24th Period and 3rd legislative year covering between 1 October 2012 to 14 July 2013, 3 of these couldn't be opened. In the General Assembly working for 881 hours and 30 minutes 46 thousand 200-pages minutes were written. The General Assembly, compared to the previous legislative year worked 51 hours of overtime. 136 sessions in General Meeting Backbenchers asked for quorum 111 times, 25 of them could not be reached to quorum. It also demanded 286 times quorum for decision, quorum for decision was not found in 175 of them.

143 acts were enacted...

947 draft law and 149 legislative proposals were presented to the Parliament. 143 of the Offer and the proposals became law. 103 of the enacted regulations were the approval of international treaties and agreements Important ones of these regulations are as follows:

- Establishment of Metropolitan Municipality in thirteen provinces and Twenty-Six County and a bill related to making amendments on Certain Laws and Decrees,
- Law on the Solution of the applications made to the European Court of Human Rights by paying Compensation,
- Law related to making amendments on supporting of the Development of Forest Villagers and Assessment of the places out of forests on behalf of the Treasury and the Sale of the Agricultural Treasury Lands,
- The Law on the Combating the Financing of Terrorism,
- Law related to making amendments on the build of facility renewal and getting service with the Model of Public-Private Cooperation by the Ministry of Health on Certain Laws and Decrees,
- Foreigners and International Protection Act,
- Law related to making amendments on Certain Laws in the Context of Human Rights and Freedom of Expression,
- Act of Liberalization of rail transport in Turkey,
- Law related to making amendments on Certain Laws and Decrees with the aim to change the phrases for the disabled individuals, Act of Postal Services,
- Some laws that bring new regulation for the sale of alcohol and Act on Amendments to the Decree Law No.375,
- "Omnibus Bill" including regulation on 80 laws starting from 100 thousand contracted personnel with Driving license accepted as staff, new rights for relatives of martyrs, veterans, village leaders and village guards to opening of pastures for the temporary settlement,
- Shock is shown as the legal basis and the Turkish Armed Forces Internal Service Law 35 defined task of Contract clause modifies Lance Corporal and Private Law Amending Certain Laws.
Law related to making amendments on Certain

Laws and also law of contracted rank and file that modifies 35th clause of Internal Service Law which defined the task of the Turkish Armed Forces.

Constitutional Reconciliation Commission
Following Cemil Cicek Parliament Speaker coming together with the professors of law 19th September 2011 Studies for the New constitution which was introduced in 24th Period 2nd Legislature continued in 24th Period 3rd Year of the Legislature. Constitutional Reconciliation Commission, continued efforts to create text at the beginning of the 3rd legislative year, At times of crises, congestion and debate, Parliament Speaker Cemil Cicek tripped. He made a tour of the leaders in this regard.

A total of consensus have been achieved in totally 48 Article as in section on the fundamental rights and freedoms 35, judicial departments by 5, in the general provisions section 2 and in the section of the administration and public services 1 in the Constitutional Reconciliation Commission so far.

House Regulation Reconciliation Commission
Parliament also rolled up its sleeves to do a new ordinance in its 3rd Year of Legislation. Commission working approximately 6.5 months visited the United Kingdom, the USA and France. The commission who made reading on 186 articles of the House Regulation of the Turkish Grand National Assembly one by one while it was reaching a compromise approximately on the 160 substances but it couldn't agree on some articles including clothing and drinking, acceleration and reactivation of the legislature and the audit process.

House Regulation Reconciliation Commission took these substances which was agreed or not under record. This text is conveyed to the Presidency of the Parliament to be presented to the assessment of the political party groups.

Immunity files

The number of immunity has reached 974 about lawmakers in Joint Committee on Constitutional Affairs and Justice of the Turkish Grand National Assembly. BDP took first place in Immunity files.

MPs are directed offenses such as "making propaganda for a terrorist organization", "opposing to the Law on Meetings and Demonstrations", "praising crime and criminal", "insulting a public officer ", "opposition to the Law on Elections", "incitement public to hatred and hostility ", "misconduct in office" "insult ", "being a member of the organization ", "opposing to the Law on Political Parties ", "dishonored check ", "neglect of duty ", insulting through the press ", "simple threats, insults "" The official document forgery ", "sexual harassment ", "beating ", "bid rigging ", "smuggling", "fraud on detriment of public institutions and organizations ", "forgery of public transport tickets ", "reckless injury ".

ULUSLARARASI	FOTO MUHABİRİ	RİZE TEMSİLCİSİ	Av.Önder KARAÇAM	Latif YANMAZ
<i>Sivil İnisiyatif</i>	Zeliha ŞAHİN	Ömer Sadık TAŞKIN	Av.Rabia Mutlu KARAÇAM	SAYFA TASARIMI
GAZETESİ	Osman REFAH	YOZGAT TEMSİLCİSİ	TERCÜME	Ertan GÜLDİBİ
İMTİYAZ SAHİBİ	İÇANADOLU VE	Mehmet SAYGI	Safiye Anıl SOYLU	BASKI
Tülay ERİM ÇÖMEZ	TBMM TEMSİLSİCİ	Fuat ÜLGER	DANIŞMA KURULU	Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. Ltd. Şti.
GENEL YAYIN YÖNETMENİ	Adnan H. FİŞENK	ALMANYA TEMSİLCİSİ	BAŞKENT PLATFORMU ADINA	Büyük Sanayi 1. Cad. No: 95/11
Mehmet Süreyya ORAL	DOĞU VE GÜNEYDOĞU ANADOLU	Ayhan LEVENT	MUSTAFA KURT	İskitler/ANKARA
BAŞ YAZAR	TEMSİLCİSİ	BALKANLAR TEMSİLCİSİ	Hakkı ORHAN, Ahmet AKSU	Matbaa: Yenice Mahallesi Çubuk Yolu No: 3
Mustafa KURT	BALIKESİR TEMSİLCİSİ	Uğurhan KURT	Ergün ALANKUŞ	Esenboğa / ANKARA
GENEL KOORDİNATÖR	Didem ÇETİNER	İNGİLTERE TEMSİLCİSİ	Ramazan TOPRAK	Tel : (0312) 342 22 08
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ	BURSA TEMSİLCİSİ	Gülten YAPICI	Hilmi TAŞKIN	Fax: (0312) 341 14 27
Tülay ERİM ÇÖMEZ	Eyip KOCAKAYA	KANADA TEMSİLCİSİ	Zeynep KÖŞKER	www.korzabasim.com.tr
HABER MÜDÜRÜ	İZMİR TEMSİLCİSİ	Oruç NAMLI	Mehmet SARI	DAĞITIM
Fahri ŞENYİĞİT	Nail ERCAN	KIBRIS TEMSİLCİSİ	İdris ORTAKAYA	AMADE AJANS
EDİTÖR	TRABZON TEMSİLCİSİ	Umut BAHADIR	Nesrin AYATA DEMİRDAĞ	WEB TASARIM
Akın AKSU	Ahmet TAŞKIN	KIRGIZİSTAN TEMSİLCİSİ	Behçet UYANIK,	Can BAŞKAN
SPOR MÜDÜRÜ	KAYSERİ TEMSİLCİSİ	Saibzhan SALIZHANOV	İbrahim ELMA	ADRES
Fethi DURAN	Zeliha KÖKSAL	IRAK TEMSİLCİSİ	Ömer Faruk ALTIKARDEŞ	Büyük Esat Mah. Fethiye Sok. No: 12/4
	K.MARAŞ TEMSİLCİSİ	Serdar KOCAKAYA	Volkan KAYA	GOP-ANKARA/TÜRKİYE
	Şahin KARPUZOĞLU	HUKUK DANIŞMANI	Mahmut GÜLDİBİ	Tel: +(90 312) 446 37 34
	MANİSA TEMSİLCİSİ	Av.Neslihan DURAN KOCAKAYA	Musa ÖZDEMİR	Faks +(90 312) 340 02 24
	Yüksel DAĞHAN	Av.Faruk EVIRGEN	Abdullah ÜLGER	e-mail:sivilinisiyatifgazetesi@gmail.com
		Av. Kerim ÖZTÜRK	Veysel KÜRK	www.gazetesivilinisiyatif.com
			Erkut TEMİZ	

düşüşleri..

dinci diye suçlanan

devrik mısır cumhurbaşkanı mursi,

kendi eliyle bizzat göreve getirdiği

eşi tesettürlü genelkurmay başkanı ve

milli savunma bakanı abdülfettah el-sisi ta-
rafından

askeri darbeyle alaşağı edildikten sonra,

geçici olarak yürürlüğe konulan

mısır anayasası'nın ilk maddesi ne mi oldu,

müslüman mursi anayasası'nın 219.maddesi iken

hristiyan mansur anayasası'nın 1.maddesi,

“hukukun kaynağı, şeriat” maddesi oldu..

buna rağmen batının,

düpedüz askeri darbeye

niye darbe demediğini açmaya çalışalım

ve dış mihraklar! kısmını açalım biraz..

dünyanın her yerinde

açık açık islâmofobi yaratanların

mısır'ın yeni anayasası'nın 1. maddesinin

“hukukun kaynağı, şeriat” olduğunu bile bile

emsali olmayan hibe yardımlarının gerekçe-
sini

açıklanabilir, herhangi bir yere koyabildiniz
mi..?

yeni anayasa'yı hazırlayanların, darbe destek-
çisi,

suudi destekli nur partisi(selefiler)

olduğunu söylesek anlaşılır mı..? belki kıs-
men..

peki, selefilerin

ihvan'dan daha katı olduklarını söylersek

konu açıklığa kavuşur mu..? sanırım eksik
kalır..

demekki hiç benzemezleri bir araya getiren
unsurlar ve

detayları ilk bakışta meçhul gibi görünse de

haddizâtında nedenleri mâlum! şeyler..

şimdilik.. henüz açığa kavuşmamış olsa da

güçlü bir birlikteliğin olduğu açık değil mi..?

detayları görünmese bile siluet olarak

dirty alliance/kirli ittifak görünmüyor mu..?
ilk bakışta anlaşılmazmış gibi görünen

bu manzaranın tam merkezine oturan
batı'nın,

boş bakışlarla durumu anlamaya çalışan islâm
dünyasını

bi'güzel yönettiği apaçık ortada değil mi..?

başa çorap örmenin batıca'sı değil mi..?

mısır'daki askeri darbeye

kıvıra kıvıra darbe diyemeyenler,
darbeci yeni yönetime,

«ne iyi ettiniz de darbe yaptınız» dercesine
yardım yağıdırıyor..

mursi dönemindeyken

mübarek'e verdiği desteğini bile geri çeken
abd,

adli mansur/darbe dönemine geçilir geçilmez

mursi'den önce vaadedip yerine getirmediği

1.3 milyar dolarlık 4 adet f-16 savaş uçağı
yanısıra

mısır kıyılarında konuşlandıracağı 3 adet
savaş gemisiyle

«muhtemel bir çatışma(..!) durumunda
mısır kara birliklerine destek vereceğini»
açıkladı..

s.arabistan ve kuveyt 5'er milyar dolar olmak
üzere

toplam 10 milyar dolar nakdi yardım yapıyor..

birleşik arap emirlikleriyse 2 milyar dolar
veriyor..

demokrasi, seçim, evrensel değerler,

temel insan hak ve özgürlükleri gibi kavram-
ları

ortadoğu'ya getirme iddiasındaki abd ve batı
ile

bu taraklarda bezi olmayan krallar ve emirler,
darbe noktasında nasıl da buluşuverdiler..!

bu kavramlarla ilişkilerinin

nerede başladığı, nerede bittiğine dair
sözlerini/söylemlerini bir kenara koyalım,
özlerinin/eylemlerinin hedefinin neler oldu-
ğunu..

taban tabana zıt kutuplarda olduğu zannedi-
lenlerin

hangi ekseninde/ortak payda ve faydada buluş-
tuklarını..

dini argümanları siyasi çıkarlara hizmet etti-
renler ile

savunduğu sözde evrensel değerleri

bir çırpıda kenara itiverenlerin,

aslında hedeflerinin mısır halkı olmadığını..

mısır'da başlatılan hamlenin domino etkisi
yaratarak

saltanatlarını/sömürü düzenlerini kaybetme
korkusu olduğunu..

bilmem daha açık göstermek mümkün olur
muydu..?

biraz da iç mihraklara geçelim..

mısır'daki askeri darbe için,

ezher şeyhi ahmet et-tayyip, «darbe câizdir»
diye

fetva yayınlayıp darbecilerin yanında yer
alırken..

meşhur âlim yusuf el-kardavi, «darbe câiz
değildir» diye

fetva yayınlayıp darbecilerin karşısında yer
aldı..

şimdi ortaya çıkan manzarayı okuyalım:
aynı konuda birbiriyle çatışan iki doğru ola-
mayacağına göre,

birileri kendi toplumlarına büyük yalan söy-
lüyor..

diğer ifadeyle geriye tek doğru kalıyor.. o da,
dinin, siyasi emellere âlet edildiği gerçeği..

gerçekte ortada dinî bir sorun yok,
dini kullananlar sorunu var..

son yüzyılda özellikle de son yıllarda
islâm dünyasının içine düştüğü temel sorun
bu..

«darbe câizdir» diyen ezher şeyhi et-tayyip'in,
sabah namazı kılarken silahlarla taranarak
öldürülen

53 kişi dahil 300'ü aşkın müslümanın katle-
dilmesi,

binlercesinin yaralanmasının vebâlini taşı-
rken

bir açıklama bile yapmaması düşündürücü
değil mi..?

sonuçlarının kimlere yaradığı ortada iken,
din âlimliği ve fetvâ müessesesini kullanarak
. din âlimliği müessesesine büyük zarar ver-
diler..

. din nasıl siyasete nasıl bulaştırılır'ın örneği
oldular..

. din siyasete bulaştırılırsa

ne tür felaketlere sebep olunacağını göster-
diler..

. din ve devlet işleri konusunda olur olmaz
laflar edenlerin

gelebilecekleri son noktadaki açmazlarını
gösterdiler..

. dini siyasete âlet edenler, aslında kendileri
kimlerin âleti olduklarını göremediler ama
gösterdiler..

*

aslı görevi ülkeyi basiretle yönetmek olanlar
mı..?

uluslararası birikim ve deneyimsizlikleri ne-
deniyle

düşüşlerini(!) devreye sokamadılar.. öylece
bakakaldılar..

düşüşlerine(!) daldılar.. darbeyi göremediler..!

dream affairs...

After the fallen President of Egypt

Mohammed Morsi, who was accused by
being fundamentalist,

was removed from the post

by Minister of Defence and Chief of General
Staff

Abdulfettah Al Sisi, whose wife is wearing
hijab,

And who was appointed directly by himself;

Do you know what is the first article of the
temporary constitution has become?

Article 219 of Muslim Morsi's constitution
reading

“the basis of the law is the sharia”,

is now the first article of Christian
Mansour's constitution.

Let us try to understand

why the West did not name this military
coup as a coup,

and open the issue of “foreign powers” a bit.

Have you been able to justify

The generous grants given by the powers

Creating Islamophobia in every part of the
world,

Even though they have seen this first article
of the constitution?

Is it enough to say that those who drafted
the new constitution

are the Saudi backed Nour Party (Salafis)
who were the supporters of the coup?

What if we say Salafis are more radical than
the Brotherhood?

So it appears that the facts,

which brought unlike elements together

are in fact known things,

even if they seem unknown at the begin-
ning.

So far... Even if not clarified yet,

is it not clear that there is a strong alliance?

Is it not possible to see this dirty alliance as
a shade,

even if we do not see the details?

Is it not very brightly seen that

the West, which is seated on the center of
this scene which looked unclear at the very
beginning,

is ruling the Islamic World, which is trying
to understand what is going on with mea-
ningless eyes, perfectly?

Is it not a plot in the Western style?

Those who did everything

not to call the military coup in Egypt a coup,

are now pouring aids to the new administ-
ration

as if telling them “thank you for the coup
you have achieved”.

US, which froze its aids to Egypt during the
reign of Morsi,

announced it will send 4 F-16 war crafts and
added

it will support the Egypt land forces

with 3 war ships it will send to the Egyptian
coasts

for a “possible clash situation”.

Saudi Arabia and Kuwait each are donating 5
billion US Dollars,

in total 10 billion US Dollars to Egypt.

United Arab Emirates is donating 2 billion
US Dollars..

You see how easily they met on the grounds
of a coup;

How US and the West, who are claiming to
bring democracy, elections,

universal values, basic human rights and
freedoms to the Middle East,

met with kings and rulers of the region, who
never have such concerns..!

Let us put aside their words/discourses on

where their relations start and end with
these concepts,

and what their real objectives are.

And those who are believed to be in totally
opposite camps

meet at which common interest...

Those who use religious arguments for poli-
tical benefits

and those who put aside their so called uni-
versal values at once

in fact have no common target for the peop-
le of Egypt...

Is there a more clear way to see they fear of
losing their sultanate/exploitation

through a domino effect caused by the popu-
lar revolt initiated from Egypt?

Now let us talk a little about internal focal
points!

For the military coup in Egypt,

the sheikh of Al Azhar, Ahmad Al Tayeb said
“coup is lawful”,

while the famous Islamic scholar Yusuf Al
Qardawi issued a fatwa saying “coup is un-
lawful”

and had a stance against the coup actors...

Now let us read this scene before us:

Since it is not possible to have two rights at
the same issue clashing each other,

someone is lying to their people...

And one truth is remaining, which is

the truth that religion is used to serve politi-
cal ambitions...

In fact there is no problem about religion,

but a problem about those who use the reli-
gion...

This is the main problem,

with which Islamic world is defected with
during the past century and last years...

Is it not strange that Sheik Al Tayeb,

who issued fatwa saying “coup is lawful”

did not say a word about the slaughtering of
300 Muslims,

including 55 who were killed when perfor-
ming the morning prayer?

Since it was clear who benefited from re-
sults,

they gave a great harm to scholarship post,

by using their titles and the fatwa instituti-
on...

. they have given the best example of how
religion can be involved in politics...

. they showed what a big disaster will occur
if religion is involved in politics...

. they showed the last point of dilemma

to which such people can arrive at...

. But those who involved religion in politics

did not see whose tools they became...
*

What about those whose real task is to rule
the country with foresight?

Due to being inexperienced in the internati-
onal issues,

they failed in activating the foreign affairs
and remained staring...

they were busy with dream affairs (!) and did
not see the coup..!

Tahrir; Devrim Sembolü Olmaktan Darbe Sembollüğüne

Darbe karşısında bizdeki müzmin darbe severlerin tavrı her zamanki gibi; en demokrati “darbe kötü ama” diye başlayan uzun cümleler kurarak darbecileri aklamaya çalışıyorlar. Bir de Mısır’daki darbeyi örnek gösterip hükümete “ayağını denk al” diyenler var ki darbe şakşakçılığında yeni bir çığır açmış durumdalar.

Gezi parkındaki eylemlerden istedikleri sonucu alamayan çevreler emnim bugünlerde “şimdi Mısır’da olmak vardı” diye için için hüznleniyorlardır.

Yaklaşık bir ay boyunca yapmaya çalıştıkları şey tam da buydu aslında; seçilmiş meşru hükümeti sokak gösterileri yoluyla ve belki de bir noktadan sonra askeri bir müdahalenin de yardımıyla alaşağı etmek.

Ama hesaba katmadıkları şeyler de vardı; birincisi Türkiye’deki

iktidar Mısırdakinin aksine arkasından 10 yıldan fazla bir devlet yönetme tecrübesiyle devleti ve mekanizmaları iyi tanıdı.

Bu mekanizmalar içindeki oligarşik yapılar bu süreç içinde büyük oranda tasfiye edilmişti ki buna askeri bürokrasi de dâhildir.

28 Şubat sürecinden ders alan hükümet, işi bu kez sağlam tutmuş, devlet içindeki karanlık ve antidemokratik yapılanmaları gerileterek Mısır benzeri müdahalelerin önü kapatılmıştır.

Bu yüzden de Türkiye’deki gösteriler beklenen etkiyi yapmamıştır.

Ve işte bu yüzdendir ki, bizdeki bu “Gezici” çevrelerin büyük bir bölümü, Mısır’da geçtiğimiz yıl yüzde ellinin üzerinde oyla seçilen ve anayasa sırasında oy oranı yüzde yetmişlere dayanan meşru cumhurbaşkanı Mursi’ye yönelik bu açık ve aleni askeri darbeye bakıp bakıp iç geçirmektedir.

İngiliz sömürgesi olmaktan kurtulduktan sonra her zaman otoriter yönetimlerce yönetilen ve özellikle de son 30-40 yıl boyunca dikta rejimi ile yönetilen bu ülkede derin yapının meşru lidere sadece 1 yıl tahammül ettikleri görülmüştür.

Bu durumda ortaya çıkan gerçek de şudur ki, bu derin ve kökleşmiş yapı varlığını sürdürebilmek için diktatör Hüsnü Mubarek’i gözden çıkarmış ve bulduğu ilk fırsatta da meşru hükümeti alaşağı etmiştir.

Darbe karşısında bizdeki müzmin darbe severlerin tavrı her zamanki gibi; en demokrati “darbe kötü ama” diye başlayan uzun cümleler kurarak darbecileri aklamaya çalışıyorlar.

Bir de Mısır’daki darbeyi örnek gösterip hükümete “ayağını denk al” diyenler var ki darbe şakşakçılığında yeni bir çığır açmış durumdalar.

Asıl ibretlik olan ise Arap ülkeleri ile AB ve ABD’nin tutumu.

Darbeye darbe dememek için şekilden şekle giren AB ve ABD’li sözcüleri ve darbecilere mali yardım için sıraya giren Arap ülkelerini görünce, Mısır’ın üyeliğini darbe olur olmaz askıya alan Afrika Birliği, çölde bir vaha gibi geliyor artık.

İnsanlığın bu kara kıtadan öğreneneği çok şey var daha.

Batı dünyası aslında İslam dünyasına hepimizin bildiği çok kötü bir mesaj da vermiş oldu aslında:

“Biz sadece bizim çıkarlarımıza

hizmet ederse demokrasiye destek veririz; eğer çıkarlarımıza uygunsa darbeyi de destekleriz, diktatörlüğü de”.

1991’de Cezayir’de, 1996’da Türkiye’de, 2006’da Filistin’de meşru seçimlerle işbaşına gelen hükümetler darbelerle alaşağı edilirken veya Batı kamuoyunda tanınmazken hep bunu yaşamıştık.

Aslında yıllardır bildiğimiz bir yaklaşımı bu kez Mısır darbesi vesilesiyle resmi ağızlardan duymuş olduk sadece.

Sonuç olarak Mısır’da bir darbe oldu ve herkes kaybetti.

Devrimin sembolü olan Tahrir Meydanı artık bu özelliğiyle değil darbenin kutlandığı meydan olmasıyla yani bir darbe meydanı olmasıyla hatırlanacak.

Bir zamanlar “İslamcılar, Müslümanlar” demokrasiye ne kadar hazır diye sorulurken artık bu soru tarih oldu; şimdi soru şu:

İslamcıların demokrasiyle bir sorununun olmadığını 10 yıldır Türkiye’de son 2 yıldır da Tunus ve Mısır’da gördük.

Asıl seküler kesim demokrasiye ne kadar hazır ve darbelere ne derece karşı?

Muhammed
İkbâl SAYLIK

Tahrir; from being the symbol of revolution to being the symbol of coup

The reaction of the pro coup camp in Turkey is as usual; the most democrat attitude we see from them is to try to justify the coup through statement by saying “coup is bad, but...”. In addition there are those who try to threaten the government by giving example from Egypt.

I am definitely sure that those who did not manage to get what the expected from Gezi Park events are nowadays wishing they were in Egypt.

In fact this was what exactly they planned to do in Turkey; removing a legally elected government by means of street demonstrations and if possible after the help of a military intervention.

But there was one fact they did not take into account; the government in Turkey, unlike the one in Egypt, had known the state mechanisms very well due to its experience of more than

10 years in the government.

During this period, most of the oligarchic structures within the state mechanisms were eliminated, including the military bureaucracy.

Having taken the lesson from the February 28 process, the government had taken decisive steps and managed to impede the progress of the anti democratic structures to prevent an intervention similar to the one in Egypt.

This is why the demonstrations in Turkey did not create the expected outcomes.

And this is why most of the “Gezi” supporters in Turkey are looking to the coup, which ousted the legally elected president of Egypt, with a great envy.

The deep state structures in Egypt, which has been ruled with a dictatorship after it was liberated from British colonialism, stood only for one year to democracy and legal president.

In this case it will be possible to say that this structure has preferred to sacrifice Dictator Hosni Mubarak to sustain its existence and in the first

opportunity took the control back by ousting the elected government.

The reaction of the pro coup camp in Turkey is as usual; the most democrat attitude we see from them is to try to justify the coup through statement by saying “coup is bad, but...”.

In addition there are those who try to threaten the government by giving example from Egypt.

What is really worth mentioning is the attitude of the Arab countries, EU and the US.

Seeing them turn around the words in order not to call this intervention a “coup”, and looking the Arab states rushing to provide financial aid to the new Egyptian coup state, the African Union, which suspended Egypt’s membership, is like an oasis in the desert.

The modern world has still a lot to learn from the black continent.

With this coup and their attitude, the Western world has given a very bad but a familiar message to the Islamic world:

“We support democracy only if it helps our interests, and if it is good for our interests we

can support a coup or even a dictatorship”.

This was what we had seen when legally elected governments were ousted by coups or were not recognized by the West in 1991 in Algeria, in 1996 in Turkey and 2006 in Palestine.

In fact this time we heard this well known fact directly from the statements of Western politicians.

As a result, everyone lost after the coup in Egypt.

Tahrir Square, which was the symbol of revolution, will no longer be remembered such and will now be known as the place where the coup was celebrated.

Once, the question “whether Islamists are ready for democracy” was very popular.

We have seen that Islamists have no problems with democracy as seen in Turkey during the last decade and the last 2 years in Tunisia and Egypt.

The question now is; whether the seculars are ready or can they get along with democracy, and are they against the coups or not.

Muhammed
İktbal SAYLIK

Asgari ücretle geçinemiyoruz...

Asgari Ücretliler Maaşlarını Kaymakamlıklara Versinler... Sadece Temel İhtiyaçlarımızı Kaymakamlıklar Karşilasın... Başka Bir Şey İstemiyoruz...

Sivil İnisiyatif Kayseri İl Temsilcisi olarak asgari ücret alan vatandaşlara: “Problemleriniz nelerdir? Nasıl çözüm arıyorsunuz? Yılda kaç defa et ve kıyafet alabiliyorsunuz? diye sordum ve onların ağzından çıkan zorlukları ve duygularını her zamanki gibi birebir yazdım.

Asgari ücretle geçinemiyoruz...! Ben asgari ücretle çalışıyorum. Bu aldığım maaşla ailemin, kendimin ve üç çocuğumuzun masraflarını karşılayamıyorum; yetmediği için borcum çok. Çocuklarımın eğitimi bizden kat kat önemli. Eğitim masrafı, aylık üç çocuk için 400 TL, 100 TL elektrik, su parası, 150 TL.’de yol masrafım iş yerine gidip gelebilmem için. Bize kalan para 150 TL., **bununla nasıl geçinilir birileri bize öğretmeli!** Öğretmeyeceklerse bu sistemi değiştirmeliler... Ben evime 8 yıldır odun kömür alamıyorum, sobada yakacak malzemeleri sağdan soldan topluyorum. Ekmek paramızı bile zor zoruna denkleştiriyoruz veya denkleştiremiyoruz. Yılda evimize et kurbandan kurbanda giriyor, onu da komşular verirse. Biz hiç kırmızı et almıyoruz, bazen sırf çocuklar için beyaz et almak zorunda kalıyoruz, oda çok nadir. Bayramlarda bile çocuklarımıza kıyafet alamıyoruz. Arkadaşları alay ediyorlar diye çocuklar dışarı çıkmak istemiyorlar. Doğru düzgün kıyafetleri olmadığı için ortamlara giremiyorlar. Geçenlerde komşunun düğününe gitmemekte kararlı olan oğluma sordum: “Neden gelmiyorsun bizimle” dedi-gimde, Oğlum: “Kıyafetime gülüyor

arkadaşlar, düğünlerde giyecek bir tane bile kıyafetim yok” dedi, ve **işte o an bir baba olarak ölmek istedim.** Bu duyuyu bilen babalar anlar beni. Zor durumunuzu gören bazı insanlar sayesinde böyleyiz eğer kimse kimseye yardım etmez ise hayat yaşanacak gibi değil. Çok yıpranıyoruz, eziliyoruz, psikolojik baskı içindeyiz, çaresiziz. Beş tane haciz davam var.

Asgari ücretle geçinemediğimi birçok kez kaymakamlığa müracaat ederek beyan ettim, fakat sigortalı olduğum için yardım alamayacağımı söylediler. Madem sigortalı olmak ve işte çalışmak her şeyin çözümü, o halde asgari ücretle çalışanlar maaşlarının hepsini kaymakamlıklara versinler, kaymakamlıklar sadece bir ailenin ve çocuklarının temel ihtiyaçlarını karşilasınlar başka bir şey istemeyiz asgari ücret alan Vatandaş olarak” diye bir teklif sundum Kaymakamlığa... diyerek bitirdi sözlerini.

Ben Ağrı’ lıyım ve her şeyden önce anneyim. Bizim dededen gelme bir zenginliğimiz vardı. Memleketimizde her şeyimiz vardı, fakat oradaki olaylardan dolayı huzur yoktu. PKK inip tüm erzaklarımızı zorla alıyorlardı.Bizde o zamanları 20 günlük çocuğumuzu alıp buralarda yetişmesin, okusun bu ülkeye ve ailesine faydalı bir insan olsun diye düşündük ve Kayseri’ye göç ettik.Buraya geldik hiçbir şeyimiz yoktu.İhtiyaçlar çok olduğu için ,bende 20 yıl çalıştım süt sattım, yoğurt sattım,temizlik yaptım,çapa yaptım Kayseri’ye geldi-gimde 18 yaşında idim şu an 57 yaşındayım.Ben haram yemedim ,dürüst bir

insan olarak insanlara faydalı olmayı seviyorum.Sorun araştırın beni, devlet hastanesindeki doktorlar beni iyi tanırlar onlara yoğurt sattım yıllarca.Ben 10 yılda kendime kıyafet alabiliyorsam ne ala.Ben önemli değilim kızıma yılda bir defa kıyafet alabiliyorum oda bir genç kız için yeterli değil.Bayramdan bayrama et yiyoruz.

Ben kızımın okumasını istiyorum bunun içinde elimden gelen her şeyi yapıyorum en son parmağımdaki evlilik yüzüğümü kızımın eğitim masrafı için sattım ama maalesef eğitim masraflarına yetişemiyoruz.Bizler bu sıkıntıların yanı sıra birde tüm Türkiye’de olan etnik köken farklılığı sorunları yaşıyoruz .Bu durumlar zor dayanılmaz bir hayatı ,iyice çekilmez hale getiriyor..

Bir anne olarak şunları dile getirmek istiyorum. Bizim şivemiz değişik diye çoğu yerde ayrımcılığa uğruyoruz. Bu da beni büyük ümitlerle geldiğim bu şehirde hayal kırıklığına uğrattıyor. Hala çocuklarım bunun ezikliğini yaşıyor, tek suçumuz etnik kökenimizin farklı oluşu, tüm Türkiye’de lazı, çerkezi, türkü ve kürdü hepimiz insanız, hepimiz Müslümanız hepimiz din kardeşiyiz... diyerek sözlerini birdi.

Zor durumdaki insanlara en güzel yardımı İslam dini yapmış ve yaymıştır.

Hız. Aışe diyor ki: “Allah’ın Rasûlü üç gün peş peşe karnını doyuramamıştır. İsteseydi doyururdu. Lâkin o, yoksulları doyurup kendisi aç kalmayı tercih ederdi.”

Zeliha Köksal

Hız. Ömer’in halifelîği zamanında dokuz ay süren bir kıtlık olmuştu. Hız. Ömer, “ihtiyaç sahipleri bize gelsin” diye halka duyuru yapmış; kendisi de, Müslümanlar bolluğa kavuşuncaya kadar ekmekle beraber zeytinyağından başka katık yemeyeceğine yemin etmişti.

Hepimi biliyoruz ki o dönemde farklı farklı kavimlerden Müslüman olmuşlardı. Kavimlerine göre ayrımcılık asla yapılmadı. Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için diye bu uğurda canlarını seve seve vermişlerdir.

Allah Subhana yoksullara yardım etme konusunda bizlere bir ayetinde şöyle sesleniyor:

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz; buna rağmen sizden kimi cimrilik ediyor.

Kim cimrilik ederse artık o ancak kendi nefesine cimrilik eder. Allah ise Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

İngiliz Daily Mail Gazetesi:

“İslamiyet Geleceğin Dini...”

Son 10 yıl içerisinde İngiltere ve Galler’de kendini Hristiyan olarak tanımlayanların oranı yüzde 71.1’ den, yüzde 59.3’e düşerken; aynı yıllar içerisinde yine İngiltere ve Galler’de Müslüman nüfusun oranı yüzde 4.8 artarak 2.7 milyona yükseldi.

Ankara (Sivil İnisiyatif) - İngiliz Daily Mail Gazetesi, **İngiltere’de kiliseye giden Hristiyanların sayısının camiye giden Müslümanlardan daha az olduğunu yazdı.**

2011 yılında yapılan nüfus sayımında kendini Hristiyan olarak tanımlayanların sayısının 33.2 milyon kişi olarak belirlendiğini ancak bunun gerçeği yansıtmadığını söyleyen gazete,

buna delil olarak Londra’nın doğusundaki bir kilise ile camideki ibadet edenlerin fotoğraflarını yayınladı.

Gazetenin ilk fotoğrafında bin 230 kişilik tarihi kilisede ibadete gelen Hristiyanların sayısı 12’yi geçmezken ikinci fotoğrafta, kiliseye yakın bir semtteki camiye Cuma namazını kılan Müslümanların sokaklara taşıdığı dikkat çekiyordu.

İslamiyet, Geleceğin Dini...

Daily Mail ‘Bu fotoğraflar nüfus sayımı sonuçlarından daha iyi bir hikâye anlatıyor. Fotoğraflar, İngiltere’de şimdiki trend, Hristiyanlığın geçmişin, İslamiyet’in ise geleceğin dini olduğunu gösteriyor’ diye yazdı.

Habere göre, 18. yüzyılda inşa edilen bin 230 kişilik tarihi St George Kilisesi’ne pazar ayinine gelenlerin sayısı 20’yi geçmiyor. Diğer yandan Bangladeşlilere ait 100 kişilik caminin ise Cuma namazlarında sayısı 5 katına çıkıyor.

Hristiyan’ım diyenlerin sayısı azaldı...

Gazete ayrıca son 10 yıl içerisinde İn-

giltere ve Galler’de kendini Hristiyan olarak tanımlayanların oranının yüzde 71.1’den, yüzde 59.3’e düştüğünü; aynı yıllar içerisinde yine İngiltere ve Galler’de Müslüman nüfusun yüzde 4.8 artarak 2.7 milyon yükseldiğini aktardı.

Dail Mail, gelecek 20 yıl içerisinde İngiltere’de kiliseye gidenlerden çok aktif Müslüman olacak fikrinin bundan 50 yıl öncesine kadar akıllara asla gelmeyeceğini belirtirken;”Bir kaç on yıl içinde St George Kilisesi yine inanlarla dolabilir ancak bu defa bunlar Hristiyan olmayacak’ dedi.

We are not able to live on the minimum wage...

**Let the Minimum Wage Earners give their salaries to Districts
Governors... District Governors should meet only our basic needs...
We do not want anything else...**

As the representative Civil Initiative in Kayseri I asked to the citizens of the minimum wage: What are your problems? What kind of solutions you are looking for? How many times in a year you are able to purchase meat and dress? And I wrote exactly what their answers are.

We are not able to live on the minimum wage...!

I am working on the minimum wage. I am not able meet the expenditures of myself, my family and three children with this salary; I owe much since it is not enough. Education of my children is much more important than us

Education expenses per month is 400TL for three children, 100 TL electric and water charges 150 TL cost of travel to go to my working place. 150 TL is the Money left us. **someone should teach us how to get along with it!**

If they are not able to teach us they should change this system...

I haven't been able to get wood and charcoal to my home for 8 years, I collect supplies for stove from left to right. It is even harder and harder to get money for bread. We are able to eat meat only at the time of eid-ul-adha, incase our neighbors bring. We are never able to purchase meat sometimes we are purchasing chicken only for children, very seldom. We are not able to buy dress for our children in festivals. The children don't want to go out to the street because their

friends are making fun of them. They cannot get a proper Environment because they don't have proper clothes. I asked to my son who doesn't want to go to the wedding ceremony of our neighbor: "Why don't you come with us" he replied "my friends are making fun of my dress I don't have proper dress" **at that time I wanted to die as a father.** Fathers who know this feeling understand us. We are like this owe to some people who see our difficult situation if someone does not help anyone life is not like to live. We get exhausted, sink, under psychological pressure and helpless. I have five foreclosures cases.

I made an offer to the District governor by saying "I've stated many times by applying to the district not to make a living on the minimum wage but they said that I cannot be helped because I'm insured. If you're insured, and working is the solution for everything then Let the Minimum Wage Earners give their salaries to Districts Governors, District Governors should meet only the basic needs of a family. We do not want anything else.

I am from the city of Agri but first of all a mother. We had wealth from our ancestors. We had everything in our homeland but there was no peace because of the events. PKK were taking all our supplies by force. At that time we migrated to Kayseri with our 20 days old child for him to be a useful person for the country. We came here we had nothing. I worked for 20 years to meet our expenses. I sold

milk, yoghurt, I did cleaning and hoe or mattock. I was 18 when I came to Kayseri and now I am 57. I have not got something illegally . I like to be useful for the people honestly. You can search me. Doctors in government hospitals know me well since I sold them yoghurt for years. What a good if I can buy a dress for myself once in 10 years. I'm not important but I will be able buy dress to my daughter once in a year but it is not enough for a young lady. We are eating meat from eid-ul-adha to eid-ul-adha.

I want my daughter to get education and I do everything for it at last I sold my ring for the education expenses of her but unfortunately it is not possible to meet the education expenses. As well as these problems, we all live ethnic diversity issues in Turkey. This makes unbearable, difficult life much more unbearable...

I want to tell this as a mother. Our dialect is different and in many places we faced discrimination. She finished her words by saying this makes me disappointed in this city where I came with great hopes. My children are still having hurt by it, The only fault of us our ethnic origins being different, all over Turkey Laz, Circassians, Kurds, Turks we are all human beings, all Muslims and brothers in faith...

The religion of Islam had the most beautiful help to the people in difficult situations, and spread it.

H. Aisha says: "The Prophet of

Zeliha Köksal

Allah hadn't been filled his stomach three days in succession. If he wanted he could. But he preferred to feed the poor, stay hungry himself."

There had been a scarcity during nine months at the time of the caliphate of Hz Omar. He had made an announcement to the public that "the needier should come to us"; he himself swore that he will eat only bread with olive oil until Muslims get abundance.

We all know that different tribes became Muslims at that time. Discrimination based on tribes never done. They gladly gave their lives by saying all for one, one for all.

In one verse, Allah Subhana tells us about helping the poor: "Here you are - those invited to spend in the cause of Allah - but among you are those who withhold [out of greed].

And whoever withholds only withholds [benefit] from himself; and Allah is the Free of need, while you are the needy. And if you turn away, He will replace you with another people; then they will not be the likes of you." (47/38)

Britain's Daily Mail Newspaper:

"Islam is the religion of future..."

While those who describe themselves as Christian in England and Wales fall from 71.1 percent to 59.3 percent in the last 10 years; in the same years in the percentage of Muslim population again in England and Wales rose by 4.8 per cent to 2.7 million.

Ankara (Civil Initiative) - Britain's Daily Mail newspaper wrote that the number of Christians going to the church is less than Muslims to the mosque in the UK.

The newspaper who says the number of people who identify themselves as Christians is determined 33.2 million in 2011 but it does not reflect the fact as evidence to that published photos of those who worship in a church and a

mosque in east London.

In the first photograph of the newspaper the number of Christians who came for worship not exceeded 12 in a historical church for 1230 people, in the second photo the Muslims who do their Friday prayer at a mosque close to the church in a neighborhood overflowing the streets was drawing attention.

Islam is the religion of future...

Daily Mail wrote that "These pictures tell a story better than the results of the census. Photos show that the current trend in UK Christianity is the religion of the past and Islam is of the future".

According to the report, number of arrivals to the historical Church of St George which was built in the 18th century of 1230 people for Sunday ritual does not exceed 20. On the other hand the mosque of 100 people belongs to Bangladeshis the number of Friday prayers is of 5 times crowded.

The number of those who say I am Christian decreased...

Moreover the newspaper said that those who describe themselves as Christian in England and Wales fall from 71.1 percent to 59.3 percent in the last 10 years; in the same years in the percentage of Muslim population again in England and Wales rose by 4.8 per cent to 2.7 million.

Daily Mail while specifying that there will be active Muslims in UK more than churchgoers within the next 20 years is an idea that would never come to mind up to 50 years ago; said that "In a few decades, believers still fill the Church of St George but this time they will not be Christian".

Mısır'da Demokrasiye Darbe

Mısır'da her şey “halkın direnilemeyen taleplerini karşılamak üzere duruma el koymak zorunda kalan silahlı kuvvetler” hikâyesine uygun olarak yazılmıştı. Ama kahrolası pis aksilikler, hesaba katılamayan «teki halkın akıl almaz inatçı direnişi», bütün hikâyeyi tersinden yazacak gibi görünüyor.

Oysa mizansen mükemmel görünüyordu. Arap Baharı sürecinin özgürlük sembolü Tahrir meydanında toplanan kalabalıklar giderek diktatörleşmiş, tek adamlığa doğru gitmekte olan bir despota karşı özgürlük talebiyle ayaklanıyordu. Havai fişek ve ışık gösterileriyle göğe yazılan sloganlar, protestocu kalabalıkların yaşamakta olduğumuz çağı çoktan atlamış olduğunu gösteriyordu bir yandan. Bir başka yandan çok ileri bir çağda yaşamakta olan bu halkın böyle bir diktatör tarafından yönetilmeyi hak etmiyor olduğunu anlatıyordu.

Bu tablo uluslar arası medya tarafından saatlerce canlı yayınlarla yansıtıldığında meydandaki kalabalıklardan çok daha önce dünya kamuoyunda bu kalabalıkların sesine kulak verecek bir «müdahil» beklentisi oluşmuştu bile. Ordunun önünde müdahale için gereken bütün yollar döşenmişti böylece. Doğallıkla, orduya da istemeye istemeye, mecbur kalarak, halkın davetine icabet etmekten başka bir şey kalmıyordu.

Mursi'nin yönetim başarısızlığının sembolü haline gelen benzin ve elektrik sıkıntısı darbeden sadece birkaç saat sonra giderildi. Çünkü benzin istasyonlarının büyük çoğunluğu bizzat ordu tarafından arz edilen akaryakıtı satıyor. Elektrik idaresi ise yine ordunun inisiyatifıyla krizin istenilen şekilde kontrollü olarak üretilmesi sağlandı. Onun dışında Mursi'ye yöneltilen şu veya bu eleştirini bu saatten sonra hiçbir geçerliliği yok. Sonuçta bir darbeyle devrilmiş oldu.

Mursi'ye darbe, hazırlıkları çok önceden başlatılmış, şartlarının oluşturulabilmesi için detaylı çalışmaların yapıldığı büyük bir operasyon. Bu operasyonda her şey hesaba katılmış da, sanırım bir tek şey hesaba katılmamış. Mursi'ye destek veren İhvan'ın direnecek olması hem de öyle böyle değil, muhtemelen Arap dünyasında eşi benzeri görülmemiş bir direnişe geçecek olması hesaba katılmamış.

İhvan'ın direnişinin darbenin bütün ayarlarını bozmuş olduğu şimdiden görülüyor. Bu direniş daha şimdiden bir dizi kazanım elde etmiş bulunuyor. Hesaplara göre İhvan, en iyi ihtimalle bu darbeyi kabul etmekten başka çareleri olmadığından, engel olarak görülmüyordu.

İkinci ihtimal İhvan bu darbeye karşı çıksa da arkasında bu kadar büyük bir halk kitlesi toplaması mümkün olmayacağından şiddete yönelecek ve böylece kendi meşruiyetini ilelebet kaybederek darbenin gökte aradığı fırsatı yerde sunacaktı. O zaman muhtemelen darbeden hemen sonra İhvana yönelik geniş bir tutuklama kampanyası devreye girecek, teşkilat yasadışı ilan edilecek ve demokratik süreçten tamamen dışlanmış olacaktı. Bu hesap çok basit tabi, ama namaz kılan kalabalıklara ateş açıp karşı ateş bekleyenlerin veya o kalabalıkların yılıp dağılacaklarını düşünenlerin düzeyinde bir hesap.

Oysa İhvan gerçekten çetin ceviz çıktı. Direnmeye karar verdiğinde meydanlara topladığı kalabalık herkesi şaşırttı. Günlendir sıcağa ve oruca rağmen meydanda toplanan kalabalıklar, kendilerine açılan ateşe rağmen barışçıl gösteri sınırlarından asla

Mısır'ın ilk seçilmiş Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'nin görevinin daha birinci yılında askeri darbe ile görevinden uzaklaştırılmasına 'darbe' demeye yanaşmak istemeyenler bin dereden su getirdiler

ayrılmayacaklarını ısrarla vurguluyorlar. Bu barışçıl ısrarları darbecileri daha fazla hata yapmaya itiyor ve zaten bin bir hile ve desise ile devşirdikleri meşruiyetlerini giderek yitirmelerine yol açıyor. Böylece Mursi yanlısı hareket giderek Tahrir'de Mursi'yi göndermek üzere toplanan kalabalıkları da safına çekmeyi başarıyor. Çünkü Tahrir'de toplananların bile büyük çoğunluğunun talebi böylesi bir askeri darbe değildi ve çoğu aldatıldığını hissediyor, görüyor.

Üç, 25 Ocak Devriminde çekinik davranmakla suçlanan İhvan, süreç içinde o devrimin bütün kazanımlarının geri alınmasına ve eski rejimin restorasyonuna karşı sergilenen direnişin liderliğini üstlenmiş durumda. Hali hazırda 25 Ocak devriminin 30 Haziran darbesi yemiş olduğunda eski devrimcilerden kimsenin kuşkusu yok ama Devrim'in İhvan dışındaki diğer tüm aktörleri şu anda tam bir suçluluk duygusu içindeler. Nihayetinde Devrim'in ideallerine bağlılık liyakati konusunda kendini kanıtlayan tek aktör olarak sahnede İhvan kalmış durumda. İhvan daha demokratik, daha özgürlükçü, daha çoğulcu ve daha ilerici Mısır'ın en liyakatli sözcüsü durumunda.

Dört, 25 Ocak Devriminin devrim olma niteliğinde sıkça zikredilen bir eksiklik vardı: lider yokluğu. Gerçekten Mübarek'e karşı hareketin bir lideri yoktu ve Mübarek karşıtlığından başka birleştirici bir yanı yoktu. Oysa bugün ayağa kalkmış olan kitleler için Muhammed Mursi, devrimin, meşruiyetin, adaletin, ve umudun sembolü olarak temayüz ediyor.

Mursi Cumhurbaşkanı olduğu halde zaten kendisini bu darbeye adım adım götüren bürokrasisine bile hükmedemeyen bir konumdaydı. Oysa şimdi devrik de olsa, hapiste de olsa restore edilmeye çalışılan eski rejime karşı muhalefetin birleştirici bir ifadesi. Hem Mursi hem İhvan Mısır'ın geleceğinde darbe sonrası geliştirdikleri direniş sayesinde iktidarda olduklarından çok daha gerçek bir güce ulaşmış durumdalar.

Darbeye darbe diyememek

Mısır'ın ilk seçilmiş Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'nin görevinin daha birinci yılında askeri darbe ile görevinden uzaklaştırılmasına 'darbe' demeye yanaşmak istemeyenler bin dereden su getirdiler. Tahrir meydanını dolduranların Mursi'nin cumhurbaşkanlığını istemeyişine bakarak, askeri bu sese kulak vermesini haklı görenler, Rabiatu'l Adeviyye ve Mısır'ın bütün şehirlerinin meydanlarına toplanan ve Tahrir meydanındakini kat kat aşan kalabalığı görmezden geliyorlar.

Çok açık bir biçimde Tahrir'de toplanan halk ile diğer meydanlarda toplanan halk arasında 'aristokratik' bir ayırım yapıyorlar. Halkın bazı kesimlerinin çoğunluk bile olsalar oylarının, görüşlerinin veya katılımlarının hiç bir esamisinin olamayacağı bir sistemdir aristokrasi. Esasen demokrasinin beşiği sayılan eski Yunan'daki uygulama da, toplumun sadece seçkin kesimlerinin 'demos' (halk) sayıldığı, kadınların, Atinalı olmayanların, köylülerin, kölelerin katılım gösteremediği bir sistemden ibarettir.

İslam dünyasına şimdiye kadar reva görülen demokrasi, aslında bundan

hiç bir zaman daha ilerisi olmamıştır. Tahrir ile Rabia Adeviyye meydanlarında toplanan insanlar arasında açık bir ayırım yapıyorlar. Tahrir'in sesine kulak verilerek yapılan askeri darbenin demokrasinin olağan sınırlarında görülmesi, buna karşılık diğerinin sesine kulak verilerek meşruiyet talebine bile kulak verilmemesi Müslüman dünyaya nasıl bir demokrasinin reva görüldüğünün en açık göstergesi.

Bu yaklaşıma rağmen yaşadığımız tartışmanın İslam'ın demokrasiyle bağdaşıp bağdaşmadığı bağlamına çekilmeye çalışılması tam bir pişkinlik örneği. Sanki demokrasinin normal süreçleri içinde seçilmiş olan bir cumhurbaşkanını askeri darbeyle devirenler İslamcılar sanırsınız. Demokrasinin en açık kuralını ihlal eden, ona karşı tam bir duyarsızlık sergileyen onlar, ama demokrasiyle imtihanı yapanlar da onlar. Bu nasıl bir ikiye bölme?

Esasen Mısır'daki darbeye karşı tavırlarını bu kadar net ortaya koymadan önce de çok iyi biliyorduk, ama Mısır hadisesi herşeyi çok daha açık bir biçimde ortaya koydu. İslam dünyasında demokrasinin gelişmesiyle asla ilgilenmiyorlar. Hatta ilgileniyorlarsa bu ilgi demokrasinin ancak geriletilmesi, engellenmesi yönünde oluyor. Sebebi çok açık. Demokrasi onların karşısına kendi özgür iradesiyle hareket eden ve her halükarda tercihleri belirsiz bir halk çıkarıyor. Uğraşıp durmayı gerektiren, yönetmeyi iyice zorlaştıran bir durum bu.

Kendi çıkarlarını riske atabilecek böyle bir demokrasi macerasındansa bu ülkelerin tek adamlarca, diktatörlerce veya demokrasiyanılsaması yaratılmış bir ortamda öne çıkarılmış bir elitlerce yönetilmesi çok daha güvenli. O yüzden halk tarafından seçilmiş bir Mursi yerine kendilerinin desteklediği bir askeri darbeyle işbaşına getirilmiş yöneticilerle, diktatörlerle muhatap olmak onlar için çok daha kolay. Kolay olan varken zor olanı tercih etmenin hiç bir rasyonalitesi yok. Bir yandan bu tercih doğrultusunda Müslüman dünyayla dış politikalarını yürütürken bir yandan da Müslümanları demokrasi baskısı altında tutmaya devam ediyor olmaları ikiye bölme demokrasinin sadece boyutlarını gösteriyor.

Mısır'da yaşanan darbe sonrasında birileri bu yapılanın nasıl bir ahlak yozlaşması, İslam dünyasına yönelik nasıl büyük bir saldırı, hatta aşağılama olduğunu görmemiş, hemen bu darbeyle birlikte Türkiye'nin yaşadığı dış politika kayıplarının tasasına düşmüş.

Öyle ya, Türkiye şimdiye kadar Müslüman Kardeşler'i, yani Cumhurbaşkanı Mursi'yi desteklediğine göre, Mısır'da bu darbenin sonucunda kaybetmiş oluyor. Hem de ne kayıp! Diğer kayıpların üstüne eklenerek yapılan hesaba göre Türkiye dış politikası tamamen iflas etmiş gösteriliyor. Aynı hesaba göre Suriye'de kaybediyoruz, Irak'ta kaybediyoruz ve bu ülkelerdeki gelişmelerden dolayı bir çok ülkeyle karşı karşıya kaldığımız için dört bir yandan kaybediyoruz.

Şu kadarını söyleyelim, bu hesap çok basit, ucuz ve kendi içinde hesabı yapmanın bütün hastalıklarını ortaya koyan bir hesap. Dış politikada her şeyi çikara endeksleyen bir yaklaşım, esasen Türkiye'nin maddi çıkarını da hesap-

layabilmekten acizdir, tamahkar bir yaklaşımı çirkin yüzüyle açığa vurduğu için zaten güvenilmez bir profil üretir. Türkiye'nin Mısır'da veya Suriye'de kaybettğini söyleyenlerin Türkiye'ye hep beraber yaşadığımız gelişmeler karşısında nasıl bir seçenek önerdiğini bilen var mı?

Mısır'da yaşanan askeri darbe karşısında sesini çıkarmayanlar, sessizce onaylayanlar, muhtemelen bu darbenin ya suç ortağı veya sponsorları olanlar, bu darbeden kazanç elde etmek için yapmıyorlar yaptıklarını. Aksine Arap Baharı sürecinde ortaya çıkan zararlarını telafi etmek, bu süreçte ortaya çıkan durumun ürettiği tehditleri çaresizce bertaraf etme paniğiyle yapıyorlar.

Bölgede demokrasinin gelişmesi, daha önce de belirttiğimiz gibi, Batılı ülkelerin hiç de istemedikleri bir şey. Üstelik bu isteksizliklerini bütün foyalarının açığa çıkması pahasına göstermekten geri durmuyorlar. Darbeye darbe demeyerek Mısır'da demokrasi ve insan hakları konusunda sergiledikleri ikiye bölme gizleyebileceklerini sandılar ki, kimse yemeyecek bu saatten sonra.

Mısır'da kısa bir süre için devlet aygıtını kazanmış olabilirler ama Mısır halkını ilelebet kaybettiler. Devlet yönetimi de şu andan itibaren ellerinde ateşten bir top. Halk nezdinde hiç bir itibarı ve meşruiyeti olmayan, her an tekrar devrilebilme ihtimali dolayısıyla destekleyenin kabuslarını bin kat artıracak bir devlet.

Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerinin darbeden hemen sonra devreye soktukları yardım paketleri nasıl bir panik içinde olduklarını gösteriyor. Bu panik sizce darbeden kazançlı çıkmışlığın sevincini ve heyecanını mı yansıtıyor? Şu anda Mısır meydanlarını dolduran ve bölge tarihinin gördüğü en görkemli direnişe imza atan Mısır halkı hiç sevinç ve heyecan bırakır mı onlarda? Arap Baharı sürecinde gelişen demokrasi rüzgarlarının kendi ülkelerine de uğramalarından yana duydukları bu korku onlara sürekli kaybettirmeye devam edecektir. Korkununsa ecele faydası olmayacaktır.

Mısır'da bir darbenin ardından Türkiye'nin neler neler kaybetmiş olduğunun tasasına düşenler bir zahmet bu süreçten kimin ne kazanmış olduğunu da söyleseler de bilsek?

Ama onlar söylemeden biz söyleyelim, belki yine kısa süreli bir kazanç olacak, ama ABD'nin Camp David düzeni, dolayısıyla İsrail bu süreçten kazançlı çıkıyor görünüyor. Aslında Türkiye'ye kar-zarar hatırlatması yapanların aslında tek mesajı Türkiye'nin bu ebedi kazançlı (sandıkları) eksene biatını yenilemesi. Mısır'da darbeden sonra ilk yapılan işlerden birisi hemen Gazze ile Refah sınır kapısının kapatılması ve Mısır'ın Camp David düzenine bağlılığının teyit edilmesi oldu. Görünürde bir kazanç bu, ama topyekun ayaklanmış Mısır halkı ve İslam dünyasının karşısında bu kazanç daha ne kadar sürdürülebilir?

Mısır'da darbeye en gür sesle darbe deme cesaretini gösterebilmiş tek ülke olarak Türkiye giderek bütün İslam dünyasında şekillenmekte olan geleceğin sesini dillendirmiş oldu. Türkiye basit ve ucuz çıkar hesaplarıyla şekillenen bir dış politika anlayışı yerine günümüzde sahihsiz kalmış ilkeli politika anlayışını dillendirerek öncü bir misyonu yerine getiriyor. Hiç kimse endişe etmesin bu duruş bütün dünyada kaydediliyor ve dünya sabit bir yer değil tarihsel bir süreçtir. Her şeyin hızla değiştiği bu tarihsel sürecin daha çok kısa bir anını yaşıyoruz.

Prof. Dr.
Yasin AKTAY

Strike against Democracy in Egypt

Everything was written according to the story of “the armed forces, which had no option but to take the control in order to meet the irresistible demands of the nation” in Egypt. However the damn troubles, the unexpected “inconceivable stubborn resistance of the other nation” seems it will rewrite the whole story again.

In fact the scene looked perfect. The crowds gathering at Tahrir Square, which was the freedom symbol of the Arab Spring, were revolting with demand of freedom against a ruler with tyrant attitudes. The fireworks and slogans written on the skies through light works showed the protesters were beyond our ages. On the other hand it showed that this people living beyond this age did not deserve being ruled by such a dictator.

When this scene was served through hours of live broadcast by the international media, the world was expecting an “interference” to respond to the voice of these crowds. Everything was now paved on the way before the intervention of the army. Naturally, all it was left to the army was to respond to the invitation of the nation, even unwillingly.

The shortage of oil and electricity, which was shown as the main administrative defect of Morsi, was solved only a few hours after the coup. In fact most of the oil stations sell the oil mostly provided directly by the army. The electricity administration managed to produce the crisis under control of the army itself. There is no validity of any other criticisms targeted at Morsi from now on. After all he was ousted through a coup.

The coup against Morsi is a big operation, which was started to be planned long ago and detailed works have been conducted to make the conditions occur. Even though everything was calculated in this operation, it appears that one fact was missed; that the Brotherhood would stand behind Morsi and resist in a way not seen before in the Arab world.

It is possible to see even now that the resistance of Muslim Brotherhood (MB) has damaged all settings of the coup. The resistance has already made some gains. It was expected that the Brotherhood had nothing else to do apart from accepting the coup.

The second possibility was that it was expected that the MB would use violence since there would not be a great public support behind them, and this would result with losing their own legitimacy. Then the next step after the coup would have been a big detain campaign against the members of the MB, and the organization would be marginalized by being excluded from the democratic process. This in fact is a very simple calculation; a calculation so simple that it is made by those who shoot at people during the prayer and expect a counter shooting from them or expect them to give up and return to their homes.

However the MB really proved to be hard nut to crack. The crowds resisting on the streets have surprised all. The crowds gathering on the squares despite the heat and the fasting month have announced they will not exceed borders of peaceful demonstrations in spite of the armed assaults against them. These peaceful demonstrations force the coup

Those who did not wish to call ousting of Mohammed Morsi, the first elected president of Egypt through a military coup only at the first year of his term a “coup” beat around the bush.

perpetrators to make more mistakes and make them lose the legitimacy, which they have seized through trick and games. Thus the pro-Morsi action manages to draw even the crowds gathered at Tahrir against Morsi. In fact the demand of the majority of the crowds in Tahrir was not such a military coup, and most of them now feel betrayed.

Thirdly; the MB, which was accused of being abstain during the 25th January Revolution, is now the leader of the resistance against the restoring of the old regime. Currently no one is doubtful that the 25th January Revolution is being stroke by the 30th June Coup, and all the actors of the revolution apart from the MB are in a feeling of guilt. Since the MB is the only actor on the stage, which have proved its dedication to the ideals of the revolution. MB is now the voice of a more democratic, freer, more participatory and more modern Egypt.

Fourth; it was frequently mentioned that the 25th January Revolution lacked one thing; the absence of a leader. Actually the movement against Mubarak did not have a leader and the crowds had only one thing in common: being against Mubarak. However, today Mohammed Morsi emerges the symbol of revolution, legitimacy, justice and hope for the masses revolting.

Even if he was the president, Morsi was on a position not being able to control or manage the bureaucracy, which lead him gradually to this coup. However now, even if he is ousted and in jail, he is the uniting symbol of the opposition against the old regime. Both Morsi and the MB have now reached a power beyond that they had when in the post thanks to the resistance they showed after the coup.

Not calling the coup “a coup”

Those who did not wish to call ousting of Mohammed Morsi, the first elected president of Egypt through a military coup only at the first year of his term a “coup” beat around the bush. Those who believe the military intervention was a right decision by looking at the demands of the crowds in Tahrir to remove Morsi from the post, do not want to see the much more crowded massed gathering at Rabaa al Adawiyya Square and other cities of Egypt.

They clearly make an “aristocratic” distinction between those gathering at Tahrir and those at other squares. Aristocracy is a system in which the some parts of the society are not included in the system, even if they are the majority. In fact in the ancient Greece, which is considered as the cradle of democracy, only the elites were considered as “demos” (public) and women, non Athenians, peasants and slaves were not able to participate to this system.

Actually the democracy deemed proper for the Islamic world so far has never been beyond this. They are clearly making distinction between the people

gathered in Tahrir and Adawiyya squares. Listening to the demands of Tahrir and seeing the military coup within the natural borders of democracy, and not even paying attention to the legitimacy demands of the other side is clear evidence of the democracy they find appropriate for the Muslim world.

Despite this approach, aiming to pull the issue to the argument whether Islam complies with democracy or not is clearly an example of saucing. Looking at the arguments, one cannot stop thinking as if those who ousted the legally elected president through a military coup are the Islamists. They are the ones who have breached the most definite rule of democracy but they are also testing others with democracy. What is all this hypocrisy?

In fact we knew them even before they showed their attitude towards the coup in Egypt, but this event put everything before us very clearly. They are not interested about the development of democracy in the Muslim world at all. Even if they are, this interest is only to be able to retarding and blocking democracy. The reason is clear; democracy brings before them nation acting with its own will and with unclear choices. This is a situation difficult and hard to manage for them.

Instead of a democracy adventure, which can jeopardize their interests, a system ruled by single men and dictators or with democracy illusion ruled by elites is safer for them. Thus it is easier for them to work with rulers claiming post after coups or dictators rather than Morsi who is elected by the people. There is no rationale in preferring the difficult option when there is an easy one. On one hand having diplomatic relations with the Muslim world for their own choices and keeping Muslims under the democracy pressure on the other only shows the dimensions of their hypocrisy.

Following the coup in Egypt, there are some groups who do not see that what has been done is an ethical corruption and an assault and even a humiliation against the Muslim world, but immediately started worrying about the foreign policy losses of Turkey.

According to them Turkey was also among the losers since it supported the MB and President Morsi from the very beginning. And what a lose! By adding this loses to others, they are trying to show that Turkey’s foreign policy is totally bankrupt. According to this calculation, we are losing in Syria, Iraq and other countries related with these two countries.

Let me express that this is a simple and cheap calculation showing all the sicknesses of those making it. An approach indexing everything to interest in the foreign policy is in fact incapable of calculating the concrete benefits of Turkey and is unreliable since it reveals a greedy approach with an ugly face. Do any of those who claim that Turkey has lost in Egypt or in Syria know what type of options do these developments have offered to Turkey?

Those who remain silent to the military coup in Egypt or approve it silently, and the co perpetrators or sponsors of the coup, are not doing what they have been doing to get a benefit from the coup. On the contrary, they are doing this with a panic to recover their losses, which occurred during the Arab Spring and eliminate the threats that have come out during this process.

Advance of democracy in the region is something the Western countries do not wish at all as I have mentioned before. In fact they are showing this unwillingness even on the price to reveal all their intentions. They believed they will be able to hide their hypocrisy about the democracy and human rights in Egypt, but by not calling this coup “a coup” they did not manage to do this.

They might have achieved to win the state mechanism in Egypt for a short while but they lost the people of Egypt forever. From now on the administration will be a ball of fire in their hands. This is a state, which has no esteem or legitimacy among people, and is to become a nightmare for supporters for the possibility of being ousted at any time.

Saudi Arabia and the Gulf countries showed the level of panic they are in through the aid programs, which they enabled immediately after the coup. Do you believe this panic reflects the joy and excitement of benefiting from the coup? Do you think the people of Egypt now on streets showing the most magnificent resistance of the history of the region have left any joy and excitement for them? Their fear of arrival of the democracy winds blown through the Arab Spring at their countries will make them continue to lose but it is clear there is no escape from the destiny.

Those who worry about the losses of Turkey after the coup in Egypt would do us a great favor if they tell us who the winner of this process is.

But let us do this before them; maybe it will be benefit for the short term but the Camp David order of the US and thus Israel will benefit from this process. In fact those who remind Turkey about profit-loss, try to give the message to Turkey to renew its loyalty to this axis, which they consider as eternal winners. The first thing done after the coup in Egypt was the closure of the Rafah border with Gaza and renewal of Egypt’s loyalty to the Camp David order. This is a benefit before the eyes but how long is it possible to continue this benefit against the totally revolting Egyptians and the Muslim world?

Turkey, which is the only country to raise its voice against the coup in Egypt, has in fact voiced the sound of future being formed in the whole Islamic world. By voicing the currently abandoned policy of principles rather than a policy based on simple and cheap calculations, Turkey is fulfilling a pioneer mission. Nobody should worry since this stance is recorded in the whole world and this is not a fixed process but a historical one. We are only living a short moment of this historical process, which evolves very rapidly.

Prof. Dr. Yasin AKTAY

Laiklik ve Seküliyerlik -II-

Geçen sayıda seküliyerlik kavramını ele almaya çalışmıştım. Bu sayıda ise laiklik kavramına bakmak istiyorum...

Seküliyerlik hem kuramsal olarak hem de uygulamada laiklik ile sıklıkla karıştırılır. Oysa *seküliyerlik* her iki alanda da *laiklik*ten farklıdır. *Seküliyerlik* kısaca ‘din ve Tanrı fikirlerini sorgularken’ *laiklik* ‘din karşıtı olmayabilen bir olguyu ifade eden daha dar bir kavramdır ve uygulama ya da eğilim olarak kendini dine karşı konumlamak zorunda da değildir’.

Laik kelimesinin ilk kullanımı 13. yy.a tekabül eder. Kelime devlet tarafından dinen eğitilmesi gereken avam anlamında kullanılırdı. Bu anlam ortaçağlar boyunca büyük bir kayma göstermemiştir. Laik kelimesinin türevlerinin istimal edilmesi ise 19. yy.a denk gelir. Mesela *laiklik* (*laïcité*) kelimesi Fransa’da 1870’li yıllarda kullanılmaya başlanır. *Larousse*’ta yer alış tarihi ise 1873’tür. Meşhur Fransız sözlükçü Émile Paul Littré (1801-1881) laiklik kavramını 1877’de “devletin mutlak tarafsızlığı” olarak tarif etmektedir. *Le Petit Robert* isimli sözlüğe göre de laiklik “dini cemaat ile dini olmayan cemaatin (*la société civile*) ayrılması ve devletin hiçbir dini, kiliselerin de hiçbir siyasi gücü kullanmaması ilkesidir.” *Laikçilik* (*laïsizm*) sözcüğü ise laikliğin -siyasi ve düşünsel bir program halinde- insan ve toplum hayatında dini inanç ve kurumların herhangi bir biçimde yer almasına militanca karşı çıkan bir yanlıfikir (*ideology*) olarak işletilmesi anlamını taşır.

Kavramın tarihsel kökenlerine indiğimizde ise şunu görürüz:

Hristiyanlık tarihinde bildiğimiz kadarıyla dünyevi (*potestas*) ile ruhani (*auctoritas*) otorite ayrımı Hz. İsa’ya (M.Ö. 7-2-İ.S. 30-36) atfedilen “*Sezar’ın hakkını Sezar’a, Tanrı’nın hakkını Tanrı’ya verin*” (Matta 22:21) sözüyle başlatılır. Aslında İncil’i bu konuda dayanak noktası addetmek çelişkilidir. Zira bir başka ayette “*Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez*” denir (Matta 6:24). Nitekim Aziz Pavlus (5-67) her dünyevi otoritenin meşruiyetini Tanrı’dan aldığını ve bu nedenle herkesin ruhani otoriteye tabi olması gerektiğini iddia eder (Rom. 13:1-2). Ruhani otoritenin imparatorluk tarafından tanınması ise Doğu Roma İmparatoru I. Constantinus’un (272-337) 312’te Hristiyanlığın açıktan yaşanmasına izin vermesi ile mümkün olur. Ancak görüleceği üzere burada üstün konumda olan ruhani otorite değil imparatorluktur. Bu iki otorite yani ruhban sınıfı (*sacerdoce*) ile imparatorluk arasında o zamandan beri bir mücadele sözkonusu olmuştur. Nitekim Aziz Augustinus (354-430) *Civitas Dei* adlı eserinde siyasi yaşamın yani dünya sitesinin (*de civitate terrana*) dinden yani Tanrı sitesinden (*de civitate dei*) bağımsız olmayacağını. 5. yy.da Papa I. Gelasius (?-496) da Doğu Roma İmparatoru I. Anastasius’a (430-518) ruhani otoritenin dünyevi otoriteye üstünlüğünü anlatmak için yazdığı mektupta bütün kurumların meşruiyetinin kiliseden alması gerektiğini ifade eder. Nitekim 450 yılından başlayarak Doğu Roma imparatorlarının taçlarını patrikler eliyle giydiklerini biliyoruz. Buna karşılık yeni patrikler

de imparatorlar tarafından verilen muvafakat ile kilisenin başına geçebiliyorlardı. Bu sürecin sonunda 11. yy.a geldiğimizde ruhani otoritenin kesin üstünlüğünün tesis edildiğini görürüz. Bu sürece *iki kılıç* (*gladii duo*) öğretisi denir. Bu öğretiyi Papa Bonifacius (1235-1303) Fransa Kralı Yakışıklı Filip (1268-1314) ile arasında anlaşmazlık yaşaması üzerine yayımladığı 18 Kasım 1302 tarih ve *Unam Sanctam* isimli fermanında (*bullā apostolica*) vazeder. Buna göre ‘Devlet insanların bedenlerine, kilise ise ruhlarına hükmeder. Ruhların bedenlere üstün olması gibi kilise de devlete üstündür. Öyleyse devlet dine tabi olmak zorundadır.’ Ayrıca kilise Mesih İsa’nın kendi bedenidir (Koloselilere 1:18, 24). Bu tarihten itibaren ruhani otorite Avrupa’da neredeyse her yerde eğitimi, hukuku, toplumu ve yanlıfikirleri belirler hale gelmiştir. Ruhani otoritenin siyasi otorite üzerinde ortaçağlar boyunca devam eden egemenliği karşısındaki en büyük tehdit 15. yy. Romanistleri (Avrupalı Roma hukukçuları) ve 16. yy.daki Protestan reform hareketi ile meydana çıkar. Martin Luther (1483-1546) 1520’de *Zwei-Reihe-Lehre*’de aynı kaynaktan (Tanrı’dan) da olsa biri manevi diğeri dünyevi birbirinden bağımsız ve her biri bizzatıhi kutsal olan iki krallığın meşru şekilde yanyana bulunabileceğini söyler. Ayrıca Luther kurtuluşa ermenin kilise hukuku ile değil İncil ile olacağını, ruhban ve avam ayrımının yanlışlığını, herkesin kutsal kitabı yorumlama yetkisinin bulunduğunu ve bir Hristiyanın toplum içindeki konumunun, diğer insanlara karşı tutumunun, kısaca dünya hayatının dünya krallığı içinde yeraldığını belirterek ruhani otoritenin gücüne önceki dönemlere göre kuramsal olarak oldukça fazla hücum eder. Bunun sonucunda Protestan kilisesinin yerleşik olduğu topraklarda iki otoritenin birbirlerine karşı vaziyet alışları, çeşitli sapmalar olsa da büyük oranda Martin Luther öğretisine göre şekillenir.

Kısaca, laikliğin temeli olan iki otoritenin kuramsal olarak tarihsel süreç içinde yerleşimleri, ayrılışları ve etkileşime girmelerinden üç farklı nizam doğar:

1) Siyasi otorite, dini otoritenin altında ve ona bağlı olduğunda, devlet belli bir din veya mezhebin esaslarına göre yöneltildiğinde bu uygulamanın adı Vatikan’daki gibi *teokrasi* olur.

2) Dini otorite, siyasi otoriteye bağlı olduğunda bu uygulamanın adı geçmişte Doğu Roma ve Osmanlı imparatorluklarında ve bugün Birleşik Krallık’daki gibi *secularism/ confessional state* olur. Biliyoruz ki Doğu Roma’da Hristiyanlığı benimseyen imparatorlar *pontifex maximus* (*emirü’l-müminin*) sıfatını ve *Skia tu Teou/Umbra Dei* (*Zillullah-ı fi’-arz*=Tanrı’nın yeryüzündeki gölgesi) ünvanını kullanarak en yüksek dini önder olduklarını iddia etmişlerdir. Osmanlı’da da bildiğimiz üzere bu

bakımdan pek bir fark mevcut değildir. Birleşik Krallık’ta VIII. Henry’den beri (1491-1547) hükümdar aynı zamanda Anglikan Kilisesi’nin başıdır, kilise ona bağlıdır ve dini istediği gibi denetleme yetkisine maliktir.

3) Son nizam türü laikliktir. *Laiklik* hukukun kaynakları arasında din öğretilerinin yer almaması; ahlakın ve eğitimin dinin nüfuzundan ve müdahalesinden azade olması; siyasi otoritenin tüm dinlere eşit mesafede ve olabildiğince uzak durması, herhangi birine ayrıcalık, imtiyaz tanımaması, din alanına müdahale etmemesi; herkesin aynı yasalara tabi olarak yönetilmesi, hukuk önünde eşit muamele-ye tabi tutulması ve son olarak hiçbir makamın siyasette, dinde ya da düşünce ile ilgili herhangi bir alanda tek doğrunun ne olduğunu buyurma yetkisine sahip olmaması anlamına gelir (bu sonuncusunu sadece Tanrı buyruğu ile hareket edenler demek olan Müslümanların ne kadar kabul edecekleri ayrıca düşünülmesi icabeden bir meseledir). Laiklik dünyevileşmenin özel bir halidir ve Bryan Turner’ın ifadesine göre “seküliyerlik laikliğin hazırlayıcılarındandır.”

Bu üçlü tasnife göre Türkiye’deki düzen, *laiklik* ibaresi 1937’den itibaren tüm anayasalarında yer almasına rağmen *secularisme* benzer (laiklik terim olarak ilk kez 1931’de III. CHP Kurultayı’nda bir ok ile parti programına girmiştir). Türkiye’de hâkim olan yapının adı aslında laiklik değil bir cümle ile şudur: (*İdeolojik olarak*) *laisizm ile biçimlenmiş secularism*. Siyasi otorite Emevilerden, Abbasi-lere, Selçuklulardan, Doğu Roma’ya, oradan Osmanlı’ya ama özellikle Fatih Sultan Mehmed’den (1432-1481) itibaren bugüne *sunî şekilde* varlığını kabul ettiği dini otoriteyi denetimi altına alarak ülkede rejimin izin verdiği ve bünyesinde zaman zaman değişiklik yaptığı doğru inanç (Sünni=Ortodoks. Ortodoks Yunanca “doğru inanç” demektir) temelinde mütecanis bir bütünlük oluşturmaya çalışır. Böyle bir ayrımın niçin suni olduğunu geçen yazıda açıklamıştım. Kısaca tekrar edeyim: İslamda ve Musevilikte ruhban sınıfı olmadığı, gündelik hayatta dünyevi-uhrevi ayrımının yapılamadığı ve nass kaynaklı *emr-i bi’l-maruf nehy-i ani’l-münker* kaidesinde Müslümanların (sadece önderlerinin ve imamlarının değil ama) hepsinin tek tek iyiliği emretmek ve kötülükten ahkoymak zorunlulukları bulunduğu için otoritenin siyasi ve ruhani olarak ayrılması tamamen sunidir.

Türkiye’de laiklik kavramının tarihsel olarak tanımlanmasına baktığımızda ise şunları dönüm noktaları olarak tespit edebiliyoruz:

CHP’nin 1947 Kurultayı’nda söylenlere göre laiklik “yalnız din ile siyasetin arasında bir alaka kurulmaması değil, içtimai hayatın her yönü ile din arasında bir münasebet kurulmamasıdır. Binaenaleyh la-

iklik, içtimai hayatın her yönünü zamanın, hayatın, müsbet bilimin verilerine uydurmayı tazammun eder”. 12 Eylül darbesinden sonra yönetime el koyan ve devlet başkanı olan Kenan Evren’in 1981’de Atatürk Yılı münasebetiyle yaptığı TBMM’de açılış konuşmasında ise laiklik “dinin devlet işlerindeki sınırının çizilmesi” olarak tarif edilir. Yine Anayasa Mahkemesi, 1986’ta aldığı karar ile devlete laiklik ilkesi esasları çerçevesinde “kamu düzeninin ve haklarının koruyucusu sıfatıyla dini hak ve hürriyetler üzerinde denetim yetkisi” tanımaktadır.

Kısaca bu topraklarda 18. yy.dan itibaren süreç *secularism*den laikleşmeye döndürülmek istense de başarı sağlanamamıştır. Hatta Prof. Taha Parla’ya göre laikliğin özel bir türü olan *Kemalcı laiklik*, seküliyerleşme için itici güç değil belki belirli ve önemli noktalarda onun önünde mani teşkil etmiştir. Ona göre Kemalcilik laiklik uygulamalarıyla taban tavana zıttır. Çünkü Kemalcı idare-partilerin dini siyasi bir sahanlık olarak kullanmalarını yasaklayarak dini siyasetten çıkarmışken ne dini devletin ne de devleti dinin dışına taşımamıştır. Nitekim halifeliği ve şeriatı (İslam hukuku) kaldırdığı zaman 1924’te Diyanet İşleri Reisliği’ni kurarak insanlara doğru İslam’ı (yani Kemalcı Sünni İslam) devlet eliyle öğretmeye devam etmiş, onun içindeki kalplere tesir etme gücüne sahip tabir ve ifadeleri siyasi faaliyetlerini meşrulaştırma gayesi için kullanmıştır. Ayrıca Kemalcı idare laikliğe aykırı olarak taraf tutmuş ve İslamiyet’ten ‘yeni çağa uygun, dinler içinde en gelişmiş ve en son geleni’ olarak söz etmiş, gelenekçi/tarikatçı/cemaatçi rakiplerini gerici ve hurafelere inanan insanlar olarak eleştirmekten geri durmamıştır. ‘Cumhuriyet idareleri ile Osmanlı sistemi arasında bu konu açısından hiç mi fark yoktur?’ diye düşünenler için şunu söyleyeyim: Derece olarak fark olsa da yapısal bir süreklilik sözkonusudur. Nitekim din devlet tarafından öğretilen gelmiş, Müslümanları bir arada tutma ve devlete bağlama vazifesi gören toplumsal bir çimento olarak desteklenmiş ve her zaman müdahaleye maruz kalmıştır.

Netice itibarıyla ne son yüzyıldaki çabalarına rağmen Osmanlı Devleti ne de bugün Türkiye Cumhuriyeti laik bir yapıya sahip olabilmiştir. Çünkü başta siyasi otorite dini denetim altına almıştır; hukuk kaynakları içinde din her zaman varolagelmıştır (mesela kadınlar ve erkekler dini inanca dayalı olarak farklı düzenlemelere ve normlara tabi olmuşlardır); toplumda her cemaat ve birey aynı yasalarla yönetilmemiştir; yönetici elitin, hükümdarın imtiyazlarının meşruiyeti tanrısal kaynağa dayandırılmıştır; bazı zümrelere ve bireylere dini (burada ruhbanlar veya seyyidler/şerifler hatırlanabilir) ayrıcalık ve üstünlük tanınmıştır ve son olarak birçok devlet makamı kendini siyasette, dinde ve düşünce ile ilgili her alanda tek doğrunun ne olduğunu buyurma yetkisine sahip görmüş, görmekle kalmamış buyurmuştur da.

Dr. Teyfur ERDOĞDU

Laicism and Secularism -II-

Last month I tried to discuss the concept of secularism. In this issue I want to look at the concept of laicism...

Secularism is often confused with laicism both theoretically and in application. However, secularity is different from laicism in both areas. While secularism simply questioning the 'ideas of religion and God', laicism is a narrower concept referred to a case that may not be anti-religious and it does not have to position itself against religion as an application or tendency.

The first use of the word *Laik* corresponds to the 13th century. The word used by the state in the sense of the common people to train religiously. This meaning didn't show a huge shift for the middle Ages. Using the derivatives of the word *laic* were equals to the 19th century. For example, the word *laicism* (*laïcité*) began to be used in France in the 1870s. Date of taking place in *Larousse* is 1873. Famous French lexicographer Émile Paul Littré (1801-1881) defined the concept of laicism as "absolute neutrality of the state" in 1877. According to the dictionary *Le Petit Robert* Laicism is "the separation of religious community and non-religious community (*la société civile*) and the principle of state no use of religion the church no political power. The word *Laicism* -in a political and intellectual program- means the operation of an ideology militantly opposed to religious belief and institutions that in the life of human beings and society.

When we look at the historical origins of the concept we see this:

As we know the separation of the earthly (*potestas*) and spiritual (*auctoritas*) authority is started with the word of "give back to **Caesar** what is **Caesar's**, and to God what is God's." (Matta 22:21) attributed to Jesus (7-2 BC- 30-36 AD) in the history of Christianity. In fact, assuming the Gospel as the mainstay of this issue is controversial. In another verse it says "No one can serve two masters" (Matta 6:24). In fact, St. Pavlus (5-67) claims that all earthly authority takes its legitimacy from God and therefore everyone should be subject to the spiritual authority (Rom. 13:1-2). Spiritual authority recognized by the empire is possible with the permission of the East Roman Emperor Constantine I (272-337) to emergence of Christianity openly in 312. However, as can be seen here in a superior position is the empire not the spiritual authority. Between these two authorities that is clergy (*sacerdoce*) and the empire there has been a struggle in question since then. In fact, St. Augustine (354-430), in his book *Civitas Dei* says that political life i.e. world's site (*de civitate Terrana*) cannot be independent from the religion that is God site (*de civitate dei*). Pope Gelasius I (? -496) in his letter to explain the superiority of the spiritual authority to worldly authority to the Eastern Roman Emperor Anastasius (430-518) in the 5th century says that all the institutions should take their legitimacy from the church. Indeed, we know that the Eastern Roman emperors were wearing their crowns from the hands of patriarchs' starting from the year 450. However, with the new patriarchs were able to be the head of the church with the con-

sent given by the emperors. At the end of this process, when we come to 11th century we see the spiritual authority was the exact rule. This is called as the two swords doctrine (*gladii duo*). Pope Bonifacius (1235-1303) advocates this doctrine in his *Charta (bullā apostolica)* called *Unam Sanctam* published on November 18, 1302 on the dispute with handsome Philip the King of France (1268-1314). According to that 'State dominates bodies of the people and the church their spirits. The church is superior to the state such as the soul superior to the bodies. Then the state shall be subject to religion. Also the church is the own body of Jesus Christ (Colossians 1:18, 24). From this date, the spiritual authority have determined education law, society and sided ideas almost anywhere in Europe. The greatest threat on the ongoing hegemony of spiritual authority to political authority during the Middle Ages were the 15th century Romanist (European Roman lawyers) and 16th century Protestant reform movement. Martin Luther (1483-1546) *Zwei-Reihe-Lehre* in 1520 tells that the two kingdoms each of them sacred can be found side by side legitimately worldly and spiritual independent of each other from the same source (from God). Also Luther specifies that salvation is not by canon law but by Bible, the fallacy of the distinction between the clergy and the commons, everyone has the authority to interpret the holy book and place of a Christian in the society, his behavior against the others, in short world life is in the kingdom of world. He attacks theoretically more on the spiritual authority power which is compared to previous periods. As a result, in the lands that Protestant church is two authorities to bend towards each other, even though the various deviations largely shaped by the teachings of Martin Luther.

In short, the two authorities which is the basis of laicism arises three different statutes theoretically from their involvements in the historical process, departures and interacting with each others:

- 1) Political authority, when it is under the authority of religion and connected to it or the state ruled according to the principles of a particular religion or sect the name of the application, such as in Vatican is theocracy.
- 2) Religious authority, when it is under the political authority the name of this application as in the past such as Eastern Rome and Ottoman Empire and today's United Kingdom is *secularism/confessional state*. We know that emperors adopted Christianity in the Eastern Rome by using the title of *pontifex maximus* and *Skia tu* title *Teou / Umbra Dei* (the shadow of God on earth) have claimed that they are the highest religious leaders. As we know that in this regard there is no much difference in Ottomans. In the United Kingdom since Henry VIII (1491-

1547) at the same time the monarch is the head of the Anglican Church, the church depends on him and has the right the authority to audit the religion according to his desires.

3) The last-detached type is laicism. Laicism means that sources of law are not included in the teachings of religion; moral and education to be free from religious influence and intervention, political authority stay away from an equal distance from all religions and as far as it can; it shouldn't give any privilege to any of them, not to intervene in the field of religion; everyone should subject to the same laws, be subject to equal treatment in front of the law and finally no authority does not have the power to order what the truth is in any area related to politics, religion, or the notion. (this last one is another matter which should be considered how much Muslims means only those who act with the commandment of God will accept). Laicism is a special case of secularism and according to the testimony of Bryan Turner "secularism is preliminary of laicism."

According to this trio classification the layout in Turkey similar to secularism despite the phrase of laicism have taken place in all constitutions since 1937. (Secularism as a term for the first time has entered with an arrow to the program of the party in 3rd CHP party congress in 1931). The name of the structure common in Turkey is actually not secularism is as follows with a sentence: (Ideologically) laicism formed by secularism. Political authority attempts to create a homogeneous whole on the basis of true belief (Sunni = Orthodox. orthodox means "true faith" in Greek) that the regime permits in the country and make change on-site from time to time by controlling the religious authority which its existence accepted artificially from Umayyad to Abbasid, from Seljuk to Eastern Rome then to Ottoman Empire but especially from Sultan Mehmed the conqueror (1432-1481) up today. I had already explained why such a distinction is artificial in the last article. In short, I'll repeat: separation of authority as political and spiritual is completely artificial since there is no class of clergy in Islam and Judaism and no worldly-ethereal distinction in everyday life and certainly according to the argue "enjoin goodness and forbid evil that every Muslim (but not only leaders, and imams) has to enjoin the good and retain the evil individually.

When we look at the historical definition of the concept of laicism in Turkey, we are able to identify these turning points:

Reportedly CHP congress in 1947 laicism "is not only to set up the relevance between religion and politics but also not the establishment of a relationship between every aspect of social life and religion. Consequently laicism entails to spin every aspect of social life to the positive scientific data. Laicism is described as "line has been drawn between the religion

and government jobs" in the opening speech of Turkish Grand National Assembly on the occasion of Year of Atatürk in 1981 by Kenan Evren who confiscated government and be head of the state after September 12 coup. Nevertheless, the Constitutional Court gives the state "authority to control over the religious rights and freedoms as the guardian of public order and rights" with the decision taken in 1986 in accordance with the principles of laicism.

In short, on these lands the process were tried to be returned from secularism to laicism starting from the 18th century but it couldn't be achieved. Even According to Professor Taha Parla Kemalist laicism which is a special type of laicism is not the driving force for secularism probably were an obstacle in front of it in specific and important points. According to him, Kemalism run counter to the applications of laicism. Because Kemalist administration - by prohibiting political parties use of religion as political landing- took religion out of the state but didn't move the religion out of state and state out of religion. In fact, when it removed the caliphate and Sharia (Islamic law) in 1924 establishing the Presidency of Religious Affairs has continued to teach true Islam to the people (ie Kemalist Sunni Islam) by the state and used expressions in it which have the power to sway the hearts to legitimize his political activities.

The Kemalist administration also kept anti-secular side and mentioned Islam as contemporary, the most advanced and the latest best in religions' has not stopped to critique of their traditional / sectarian / communitarian opponents as the people who are reactionary and believe in superstitions. I say this to those who think: is there no difference in terms of this issue between Republican administrations and the Ottoman system at all? Although there is difference in degree the structural continuity is concerned. In fact, religion is taught by the state and acts as a social cement binding Muslims to the state to keep them together and which and always have been exposed to the intervention.

As a result, despite neither the efforts of the last century the Ottoman Empire nor today the Republic of Turkey has had a laic structure. Because at the beginning political authority take religion under control; There's always has been a religion in the sources of law (for example, men and women have been subject to different regulations and norms on the basis of religious belief); not every community and individuals in society governed with the same laws; the legitimacy of the privileges of the ruling elite, the rulers were based on the divine source; some stratified and individuals (where clergy or sayyids / sheriffs remembered) were granted religious privilege and superiority and, finally, many state authority has seen itself who have the power to order what the truth is in politics, religion and in all areas related to thought, not only saw but ordered.

Dr. Teyfur
ERDOĞDU

Bir yıl önce söylemiştik

Son Yıllarda Türkiye'nin
Dış Politikası

Son yıllarda ülkemizin attığı siyasi adımlar ve dünyanın farklı bölgelerindeki ülkeler, örgütler ve siyasi liderlerle girdiği iletişim küresel dünya düzeni içinde özellikle Ortadoğu ve orta Asya da vazgeçilmez bir aktör haline gelmiştir. Daha önce küresel güçlerin alacağı tavra göre konumunu belirlerken artık bölgesel bir güç olduğunu bölgesel sorunlara bakan tavır takınan bir strateji izlemektedir.

Ama ülkemizin içinde bulunduğu dünya coğrafyasındaki yeri ve konumu itibarı ile kırılganlığı (jeopolitik özelliği) göz önüne alındığında tehlikeli görünmesi bizleri dış dünya ile bağlantılarını koparmadan içe yönelik olmamayı küresel güçlerin bölgemizde yapmak istediklerini ülkemizin menfaatlerine yönlendirmeyi amaç edinmeliyiz. Bu yapının temelinde güç ve çıkar ilişkilerine dayanan uluslar arası politikaya yeni güçlerin oluşması mevcut yapıdaki hakim güçlerin kıskanmaları ve çelme takmaları beklenmelidir. Küresel güçlerin günümüz dünyasında enerji koridoru olarak Akdeniz'den Ortadoğu'yu Karadeniz'den Kafkaslar ve Orta Asya olarak belirlemişlerdir. Bu alanlarda mevcut enerji yataklarının kullanılması ve bundan ülkelelerinin çıkar ve menfaat elde etmelerinin planları yaptıkları bilinmeyen bir yapıdır.

Ortadoğu'daki Gelişmeler
Suriye'deki Yapı

Ortadoğu'daki otoriter rejimler halk hareketlerinin yıkılması yerine demokratik bir yapının gelmesinin aslında küresel güçlerin enerji koridoru olan bölgede harita değişikliğine gitmek istemeleri ve kendilerine bağlı yönetimleri başa getirme çabasında psikolojik savaşın bir yapısıdır. "Arap Baharı" denilen bu hareketin bu günlerde Suriye'de kendini hissettiriyor olması ülkemiz için çok önemlidir. Ancak bu hareket geçtiğimiz aylarda silahsız süren rejim karşıtı hareketler silahlı bir yapıya dönüştürülmüş bu anlamda Suriye rejiminin yapısı irdelenmeli uluslararası küresel güçlerin beklentileri irdelenerek ülkemizin bölgesel ve küresel sorunlar karşısında takınacağı tavır önem arz etmektedir.

Suriye rejimin yapısı

Yönetimin elit yapısı Nusayri mezhebinin elinde olması, ülke nüfusunun yüzde on kısmını oluşturmaması, ordu üst kademesinin ve ticaretin bu azınlığın elinde olması

Sünni burjuvazi ile ticareti dayandırmayı sağlayarak birlikte yürüt-

meleri bu sosyo-ekonomik yapının batı karşıtlığını Arap milliyetçiliği ile birleştirerek birbirleriyle sıkı bağlanmalarını sağlamaktadır. Çin, Rusya ve İran'ın rejimiyle geçmişten gelen bağları nedeniyle

Bu da rejimin kolay bir şekilde yıkılmayacağını göstermektedir. Ama kitlesel hareketler gün geçtikçe artmakta ordunun alt kademelelerinde çözümler olmakta, Sünni burjuvazi de henüz böyle bir çözüme görülmemektedir Ancak küresel güçlerin atacağı adımlar bu yapının çözünmesini hızlandıracaktır Fakir halk kesimi ise baskı altında tutunmaktadır.

ABD ve AB açıktan muhalefeti desteklemektedir. Baas rejiminin yıkılmasını istemektedirler. Buna karşılık Çin ve Rusya güvenlik konseyinde veto kararını açıktan ilan etmeleri baas rejimine destek vermişlerdir Bunun nedenleri ise;

1-Suriye'nin eskiden beri sosyalist blokla hareket etmesi

2-Rusya'nın Akdeniz de stratejik üstünlüğü tamamen ABD ve batıya kaptırmaması, Doğu Akdeniz deki üstlerinin elinden çıkması.

3-Çinin de iç politikasında bu tür halk hareketlerini olumsuz etkileyeceğini kaygılarını taşıması Çin muhalefetini cesaretlendireceği

4-Rusya'nın Suriye üzerinde Akdeniz'e açılması ve Suriye'ye yüklü miktarda silah satması

Nedenlerinden dolayı Çin ve Rusya veto kararını kullanmıştır. Ayrıca Suriye'nin müttefiki olan İran ise Suriye'nin muhalefetinin başarılı olduğu takdirde demokrasi bloğunda ve batı yanına geçmesini

istememektedir. Gizli veya açıktan Suriye'ye asker göndermesi oldukça yüksek bir ihtimaldir.

Ülkemizin bu karmaşık yapı içinde alacağı pozisyon ne olmalıdır?

a)Güvenlik konseyinde durum çözülememiştir. Bu çözüm BM genel kuruluna önümüzdeki zamanda getirilip üye ülkelerin akan kanın durması için ortak hareket etmeye çağırılması çok kuvvetli bir olasılıktır.

b)Suriye'nin Hatay sınır bölgesine bin kadar pkk'yı konuşlandırdığı yazılıp çizilmektedir. Kürt otonom bir yapının oluşturulması.

c)Rusya'nın Suriye kara sularına savaş gemilerini konuşlandırılması

d)Rusya ve İran'ın Türkiye ye konuşlandırılacak füze kalkını projenin kendilerini hedef almalarını görmesi

Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı ülkemizin bu karmaşık yapıdan nasıl davranması gerektiğini bizleri düşünmeye sevk ediyor. Suriye konusunda giderek sabrın tükendiği açıktan muhalefetin desteklendiği Türkiye dahi bazı ülkeler Suriye muhalefetinin oluşturduğu ulusal konseyle temas halinde Arap birliği ve Türkiye Suriye konusunda istişare halinde olması ve karar alması Suriye üyeliğinin askıya alınması reform paketi sunması batı basınında çıkan haberlere göre Türkiye'nin Suriye ye müdahale etmesini açık açık bir beklentilerinin olduğu Rusya'nın Akdeniz deki üstünlüğü tamamen batıya kaptırmamak istemesi Rusya ve İran'ın Türkiye de konuşlandırılacak füze kalkını projesini kendilerine tehdit

Daha önce küresel güçlerin alacağı tavra göre konumunu belirlerken artık bölgesel bir güç olduğunu bölgesel sorunlara bakan tavır takınan bir strateji izlemektedir.

görmesi nedeniyle Rusya ve İran'ın Türkiye'nin batı yanlısı bir tutum sergilemesi argümanını geliştirdikleri Batı ve Rusya İran arasında sıkışmış olarak görünmektedir. Suriye'nin Hatay sınırına konuşlandırmış olduğu pkk'nın Türkiye ye bir saldırı planlaması olduğunu da beklenilmelidir.Tüm bu açıklamalar ışığı altında öngörümüz şudur:

- 1-Türkiye Arap Birliği ile birlikte hareket etmeli
- 2-Uluslararası toplumla hareket etmeli
- 3-Suriye'den meydana gelebilecek göçlere karşı tampon bölgeler oluşturulmalı
- 4-Tek başına zorunlu kalmadıkça askeri bir operasyon yapmamalı özellikle Arap toplumlarında askeri bir operasyon farklı argümanlar yaratacağından yeni tartışmalara yol açmamalıdır.
- 5-Rusya ile görüşülerek Suriye de yeni bir yönetimin iş başına gelmesi konusunda fikir birliğine yaklaşım sergilenmeli. Bunlar yapılmadığı taktir de tek başına müdahale etme olasılığı, bölge daha bir kaosun içine gireceği ve buda üçüncü dünya savaşının çıkma olasılığının gündeme getireceği tarafımcı gözlemlenmektedir.

Ergün ALANKUŞ

A year ago, told Turkey's Foreign Policy Recently

The political steps taken by Turkey recently and the communications with countries, organizations and political leaders all around world have made the country an essential actor especially in the Middle East and Central Asia. From a country which used to position itself according to the attitudes of the global powers, now it has turned into a regional power following a strategy, which positions itself according to the regional problems.

However the dangerous view of the country when considering the fragility (geopolitical features) of Turkey due its location and position in world geography, force us to establish links with the outside and not only rely on inside, and direct the policies of the global powers to a way for the benefit of our country. It should be expected this new international policy based on power and interest relations will face tackles by the dominant powers of the current structure. Global powers have assigned as energy corridors Middle East through Mediterranean, Caucasus and Central Asia through Black Sea. It is a known fact that there have always been plans to use these energy basins and obtain benefit from them.

Developments in the Middle East and the Structure in Syria

The fact that the autocratic

regimes in the Middle East are being replaced by democratic structures recently are in fact part of the psychological war of the global powers, which aim to change maps in this energy corridor area and replace regimes with administrations loyal to them. It is important for Turkey that the new chain of the Arab Spring is currently being seen in Syria. The public uprising has now turned into armed opposition movements. At this point the structure of the Syrian regime and the expectations of the international powers should be investigated well; in addition the positioning of Turkey against regional and global powers becomes really important.

The structure of the Syrian regime

The Syrian regime is currently controlled by the Nusayri sect, which form almost 10 % of the population. The army command and commercial life is also controlled by the Nusayris.

The fact that commerce is practiced in solidarity with the Sunni bourgeoisie has combined the anti West approach of the society with Arab nationalism. The long time support to the regime from China, Russia and Iran gives a clue that the regime will not be easily replaced. However as the public uprising is spreading all around the country day by day, there are

disengagements from the lower levels of the army but the Sunni bourgeoisie has still not been dissolved as seen in the army. The steps to be taken by global powers however, might accelerate this disengagement. The poorer sections of the society are kept under pressure.

USA and EU are clearly backing the opposition; they aim to destroy the Baath regime. China and Russia on the other hand, showed their clear support to the Syrian regime via their stance at the UN Security Council. There are several reasons for this:

- 1- Syria's long term stance with the socialist block,
- 2- Russia's intention not to leave the ground to the USA and the West in the Mediterranean,
- 3- China's concern that such public uprising might trigger the unhappy groups within China,
- 4- The fact that Syria being Russia's gate to the Mediterranean and a market for Russian arms industry,

Another of Syria's allies, Iran does not want to lose Syria to the Western block by a change in the regime. It is possible that they send military groups to fight in Syria against the opposition.

What should be Turkey's position in this complex structure?

From a country which used to position itself according to the attitudes of the global powers, now it has turned into a regional power following a strategy, which positions itself according to the regional problems.

- a) The issue has not been solved yet at UN Security Council (SC). The UN SC should be summoned to find a solution to this problem.
- b) There is news that Syria has allocated a camp to a large group of PKK members on the Turkish border. Establishing a Kurdish autonomous region.
- c) Russia's positioning warships to Syrian territories,
- d) Russia and Iran considering the missile shield located in Turkey as a threat.

Due to the reasons stated above we have to think well before acting on this issue. For these reasons Turkey has been stuck between the West and Iran-Russia block. An attack by PKK located on the Turkish border by the Syrian regime should also be expected. Under all these circumstances, our prediction is such:

- 1- Turkey should act together with the Arab League
- 2- Turkey should act together with the international community
- 3- Buffer zones should be formed against migrations from Syria
- 4- One sided military operations should be avoided since they can cause different perceptions in the Arab world
- 5- Russia should be convinced for establishment of a new government and administration Syria.

A military intervention without taking the above items into consideration would put the region in a bigger chaos and even lead to the Third World War.

Ergün ALANKUŞ

Dünya Barışı ve Din Adamlarının Rolü

*“Ne mutlu barışı sağlayanlara!
Çünkü onlara Tanrı Oğulları
denecek”
(İncil, Matta 5. 9)*

Deyrulzafarn (Mor Hananyo)
Manastırı - Mardin

Belki eksikliği çok hissedildiği için, en çok kullanılan kavramlardan biri barıştır. Hayatın oksijeni olduğu için barış en çok arzulanan ve istenendir. Bu kavramın çağrışımları, düşünceleri motive etse de, yaşam pratiği içinde bu konuda yaşanan zorluklar ve engeller de bilinmektedir.

Barış, ruhsal bir uyanışla içsel dünyada başlayan ve toplumsal düzlemde akması gereken bir can suyudur. Önce, insanın iç dünyasında şekillenmeli-başlamalı ve insanlığın bütün damarlarına sirayet etmelidir.

Barışın yolu dar ve engebelidir. O salt günlük konuşmalara ve ibadetlere sığdırılmayacak kadar derin anlamlar içermektedir. Rabbin doğrularına yakın olmayı gerektiren, hayatın her alanında yaşanması gereken bir anlayıştır. Düşüncede ve ruhta devamlı yenilenmeyi gerektiren bir süreçtir. Alternatifi yoktur. Barış yolu az seçilen sevgi yoludur. Sorumluluk yoludur. Özgürlük yoludur. Üretkenlik yoludur. Dayanışma ve yardımlaşma yoludur. Başkalarını olduğu gibi kabullenme ve anlama yoludur. Ruhta ve düşüncede yenilenme yoludur. Arınma ve bağışlama yoludur. Hafifleme ve rahatlama yoludur. Sabır yoludur. Adalet yoludur. İyilik ve yapıcı üretkenlik yoludur...

İnsanın içindeki bu yollar, düzleşebildiği oranda, dış dünyada barış sağlanabilir. Onun için iman, umut, sevgi ruhlarda daha çok gelişmeli ve pekişmelidir. Bu üç payanda ile güçlenmiş insanların tutumları esnek olur. Siyasi katılmasından uzaklaşır. Rota değişikliği yapmadan barışa dair bilinçlenmeyi ve farkındalığı geliştirerek bu yolda yürünmeli ve ilerlenmelidir. Ruhlar ve düşünceler büyüdükçe, insani benlikler genişledikçe, bu yolun darlığı genişler; engebeliği, düzlüğe dönüşür.

Sosyal hayat, maddi ve manevi dünyanın gereklerine göre şekillenir. İnsanın barışıklığı için ruh ile beden arasındaki denge ne denli önemli ise, dünya barışı için de, bu iki dünya arasındaki denge o denli anlamlıdır. İnsani yükseliş, var olan her şeye sevgi ve şefkat dolu bir bakış geliştirmekle olur. Barış, bu yükselişin içsel ve sosyal temellerini güçlendiren erdemleri keşfetmek, yaşamak ve yaşatmak için işlevsel etkilere sahiptir.

Barış içsel bir disiplin gerektirir. Bütün disiplinlerde olduğu gibi bu disiplinin özünde de benliği azarlama ve gururu yenmeler vardır. Benliğin arzularını dizginleme ve değiştirme bağlamında hiçbir şey, yapıldığı halde bilinmeyen hizmet ve iyilik kadar barışın egemen kılınmasında yararlı değildir. Barışı egemen kılma adına yapılan her hizmet ve her iyilik, fani dünyada yaşamının bir bedeli ve kirasıdır. Onun için yardımlaşma, dayanışma, merhamet, ilgilenme, başkasını olduğu gibi benimseme, kabullenme gibi yaklaşımlar, barışseverliği yapılandırır. İnsanları tembellik ve boşluktan çekip çıkarır. Hayata anlam katar. Günümüz koşullarında böyle bir tutum zor gözükse de, aslında bu, her kültürde

Filüksinos Saliba Özmen
Mardin ve Diyarbakır Süryani
Metropoliti

*Barış, ruhsal bir uyanışla
içsel dünyada başlayan ve
toplumsal düzlemde akması
gereken bir can suyudur.
Önce, insanın iç dünyasında
şekillenmeli-başlamalı ve
insanlığın bütün damarlarına
sirayet etmelidir.*

ve her inançta var olan bir ilişki tarzıdır. Hayata hizmet ruhuyla bakmak, kimseyi kötölememek, kimseyi dışlamamak, olumsuz koşullanmalara yenilmemek, kavgacı olmamak, uysal olmak, başkalarına yumuşak davranmak, çağdaş toplumda insana değer vermenin gereklerinden bazıları olsa da, dünyada yaşamak istediğimiz barışın da olmazsa olmazlarından. Bunları yaşamak ve yaşatmak için, din adamları bütün söylemlerin ötesinde, her şeyi aşan sakin ve lütfekâr bir ruhla, ezberci yaklaşımlardan sıyrılarak, barışın egemenliği için bu değerlerin hayatiyetini devamlı dile getirmelidir. Dile getirmekle kalmayıp bunları çözümseyip barış ruhuyla pratiğe dökmelidir. Dünya üzerindeki devletler ve kurumlar, aynı organizmanın farklı organları gibi insanların hizmeti için vardır. İnsanlık da bir aile ise, bu organizmanın farklı organları ve bu ailenin saygın üyeleri karşılıklı bağımlılık ilkesinin anlayışıyla birbirlerini devamlı onurlandırmalıdır.

Günümüzde dünya genelinde yaşanan sosyal, ekonomik, siyasal çalkantılar, maddi dünyadan gönül dünyasına götüren bir yol bulmanın, bulunacak yolda yeniden ruhla buluşmaya gayret etmenin gerekliliğini hissettiriyor. Sarsıntılar bunu adeta dayatıyor. Çünkü insanlık kendini keşfettikçe, ruhuna yaklaştıkça, insanın/liğin barışı sağlanacak ve acıları azalacaktır. Değişen dünyada değişmeyen gerçekler yok olursa, her şeyin temeli olan barışın anlamı kaybolur. **Barışı sağlamak için Allah'ın bize bağışladığı en muhteşem güç, önyargılarımızı, düşüncelerimizi ve algı-**

larımızı değiştirme ve geliştirme gücüdür. Bunu yapabildiğimiz oranda dünya barışına katkı sunmuş oluruz. **Barış yeni bir şeyler yapmaktan çok, yeni bir şey olmakla olur.** Kullanılan dilin karşıdaki algıda nasıl karşılık bulacağını/bulduğunu düşünmekle gelişir.

Altüst oluşlarda barışa özgü anlamların zayıflaması, algılamalara uzaklaşma ve güvensizlik katar. Onun için dünya üzerindeki bütün ruhani gelenekler, barış için yeniden **‘Allah ve İnsan sevgisinde’** buluşmaya gayret etmelidir. Sosyal düzlemde, bir araya gelmelidir. Özdeki barışı ortaya koyarak pratiğe dökmelidir. Yakınlaşma ve tanışma, geçmişte örülen duvarları yıkarken, yeni duvarların örülmesini engeller. Dünya barışı için yakınlaşmak ve anlaşılacak çok önemlidir. Din adamları, düşünce ve kültür insanları, işitsel ve görsel medya, dünya barışının sağlanmasında öncü rol almak istiyorsa, bu bağlamda göze çarpan kayıtsızlığı ve eksikliği her zaman bir ayna gibi topluma yansıtmalı ve bu önemli sorumluluğunu yerine getirmelidir.

Görüldüğü gibi, barış kültürü evrensel bakış ve ruhsal yaklaşım gerektirir. Bu yaklaşım, hayatı bütün boyutlarıyla kuşatabilirse, eşitsizlikleri ve dengesizlikleri giderebilirse, dünya üzerinde barış büyür ve gelişir. İnsanı ve değer odaklı düşünceyi merkezine koyan değiştirici ve dönüştürücü gücüne kavuşur. Üretim (yumurta) ve üretim yeteneği (tavuk) arasındaki denge sağlanır.

Barış doğal yaşamın bir gereğidir. Ruhun temel bir ihtiyacıdır. Allah'ın bir yansımasıdır. İnsanlar Allah'tan gelen bu yaşamın ışığını ve sevgisini egosal davranışlarla kirlleterek hayata olduğu gibi akıtamadığından, barışta, ilişkilerde ve etkileşimlerde olumsuzluklar yaşanıyor. Dünya barışı için insanlık, kısıtlayıcı ve dışlayıcı bütün yaklaşımları atıp, yerine Rabbin kutsadığı kucaklayıcı anlayışları ikame etmelidir. Ezberci yaklaşımdan uzak, özümسنerek yaşandığında, bürüneceği evrensel karakter gereği, tamamlayıcı bir anlayış kazanır.

Hayattaki temel amacın düşünceyi geliştirmek olduğunu önceden fark eden Süryaniler, tarihte, Mezopotamya coğrafyası üzerinde bilgiyle bilginin üretildiği ve düşüncenin geliştirildiği sosyo-kültürel-ruhsal çabaların öncülerindendir. Bir doğu dinamiği olarak, Doğu kültürünün dinamikleri aracılığıyla, Doğu-Batının ruhsal-entelektüel üretkenliğine katkı sundular. İslamiyet'in bölgeye gelişinden önce başlayan bu etkinlik, bazen güçlü, bazen aksayarak, 13. yüzyıla kadar sürdü. Süryaniler, hep başka inançlarla, kültürlerle yaşadı. Bunu yaşarken, daima yaşatmayı de düşünen bir anlayış içinde oldular. Fakat gelinek noktada, Süryaniler, bir arada yaşadığı diğer inançlardan ve kültürlerden yaşatmayı düşünen bir destek ve teşvik beklemektedir.

Bu geçmişin ve anlama kültürünün öğrettiği inanç, **‘Allah'ı her şeyden daha çok, komşuyu da kendimiz gibi sevmeyi’** emreder. Burada komşu insandır. Ve bu insan kardeştir. Bir kilise babasına göre, **“bir insan (kardeş) ne denli küçükse, Rab o denli mevcuttur o insanda.”** Allah'ı -bize göre- vasıfsız insanda görebilmenin somut bir ifadesidir bu. Buradaki küçüklük, sosyal ölçütler bağlamında algılanmalıdır.

Hayata bakımımızı, sorumluluk anlayışımızı bu düşünsel verilere göre şekil-

lendirebilirsek, sosyal algılamalarımız dönüşecektir. Yaşamın bütünlüğünde aynı organizmanın farklı organları olarak, karşılıklı bağımlılıkla, birbirimizi tamamlama ruhuna kavuşur ve bu şekilde inançsal ve kültürel benliklerimizi konuştururken, barışsever insani benliğimizi ihmal etme gaffetinden kurtulmuş oluruz. Barışı yaşatabildiğimiz ölçüde diğer değerlerimizi sahlıplenebilir ve geleceğe aktarabiliriz.

Yeni ruhsal uyanışlar ve aydınlanmalar, dünya barışını geliştirmekle kalmaz, yaşamdan daha çok haz almayı beraberinde getirecektir. Ruhlara sinmiş karanlık engelleri ortadan kaldırır. Onun için, hız çağında barışın kuşatıcılığı için ruhsal terbiye ve bilgilenemeye ihtiyaç var. Konuşma dilinde ve literatürde üstünlük ve aşağılık çağrıştıran, negatif anlamlar yüklü bütün kavramlar ayıklanmalı, hiçbir alanda kullanılmamaya özen gösterilmelidir. Hayata ahlaki değerlerini yüklemek, gelecek kuşaklar adına yapıcı telkinlerle bu uğurda çaba gösterenleri desteklemek, barışın gelişmesine önemli ölçüde katkı sunacaktır. Barışın sağlanmasında esas mesele, şefkatla vicdanın buluşmasıdır. Bunların birbirini beslemesi ve birbirini kollamasıdır. Modern yaşamın biçimlendirdiği bireye karşı, toplumsal farkındalık ve barışsever değerler adına insanlığın kadim dayanışma ruhunu devamlı canlı tutmaya gayret gösterilmelidir. Farklılıkları evrensel değerlerle bütünleştirecek barış kültürü adına bu yapmalıdır. Gerçek ve doğal olan hiçbir değerın tehdit edilmesi için yapılmalıdır. Dünya barışı için, akıl ve sevgi gücünden beslenecek erdemli bir anlayış ön plana çıkmalıdır. Çalkantılı bu değişim sürecinde devletler başta, özdenetim ruhuyla herkes barış kültürünün geliştirilmesine daha çok katkı sunmalıdır. Bu konuda daha çok çalışılmalı ve üretken olunmalıdır.

Aslında dünya barışının gelişmesi ve serpilmesi düşüncelerin iyileşmesine bağlıdır. Bu da ancak evrensel bakabilen, geniş bir gönül ve derin bir bakış açısı geliştirmekle mümkündür. Barışı yüceltecek bir zihniyetin pekişmesi için, herkes (ve özellikle önder insanlar) öğrenme ve gelişmenin bir gereği olarak, barışsever bir tutum içinde olmalıdır. Adil olmanın zorluğu bilinse de, ilişkiler ve iyilikler, adalet ruhuyla yapılmalıdır. Düşünceler yeni doğrulara açık tutulmalıdır. Barış adına çözümler geliştirirken kısırtımalardan ve kutuplaşmalardan uzak kalınmalıdır. Çatışma kültürü yerine ruhani geleneklerin derinliğindeki **“maya”**dan yeni bir dönüştürme kültürü geliştirilmelidir. Hizmetkar liderlik anlayışı iç dünyalara daha çok hakim olmalıdır. Siyasi anlamda Doğu-Batı ekseninde gelişen çabalar ve tartışmalar, değişimin ruhunu anlayan bir düşünceyle sentezleyerek yapılmalıdır. Düşüncelere, kutuplaşma değil, Doğu-Batı sentezini doğuracak anlayışlar hakim olmalıdır.

Barışseverlik, insanın kendi değerini, sınırlarını anlama ve kendini geliştirme gücünün bir kaynağıdır. Dolayısıyla barışsever insan, Allah'a ulaşmanın yolu da barıştan geçtiğinin bilinci içinde **sorumlu davranır, sahip çıkar, değer verir, paylaşır, yardımlaşır ve dayanışma içinde olur. Çünkü çok iyi bilir ki, barış şiddet ve güçle değil, barış ile sağlanır. Barış içinde eken barış yapıcılarını doğrudan ürünün biçerler. (İncil- Yakup. 3-18)**

Rabbin kuşatıcı ve iyileştirici gücü dünyada barışı egemen kılsın.

World Peace and The Role of Reverends

*“Blessed are the peacemakers! As they will be called Sons of God”
(Bible, Matta 5. 9)*

Deyrulzafarn (Purple Hananyo)
Monastery - Mardin

Perhaps because of feeling its deficiency peace is one of the most widely used concepts. As being the oxygen of life, peace is most wanted and desired thing. Although the connotations of this concept motivate the thoughts, challenges and obstacles in practice of life are known.

Peace, is a life line support that starts in the inner world and requires to be in line with social order with a spiritual awakening. It should start-be shaped first inner world of a human being then should spread whole vessels.

Path of peace is narrow and rugged. I has deeper implications that cannot be compared with daily conversations and worship. It is an understanding that one needs to be close with Lord’s words, and should be experienced in all aspects of life. It is a process that requires continues innovation in thought and spirit. There is no alternative. Peace path is a love path that is chosen less. It is a path of responsibility. Path of freedom. Path of productivity. Path of solidarity and help. Path of accepting and understanding others. Path of renovation in spirit and thought. It is the path of purification and forgiveness. Path of relief and relaxation. Path of patience. Path of justice. Path of kindness and productivity...

Peace can be achieved in outer world to the extend of flattening of these pathways in human beings. For this reason, faith, hope, love should be unified developed in the spirits. The attitudes of those who have developed themselves in these three struts are more flexible. This path should be walked and followed by improving the awareness without changing the route. As the souls and thoughts grow, the egos expand, the narrowness of this road also expands and the roughness of the path becomes plain

Social life, material and spiritual world are shaped by the requirements. The importance of the balance between two universes is as meaningful as the importance of the balance between soul and body for world peace. Humanitarian improvement can be achieved by a loving and tender point of view. Peace has functional effects to live, be lived to discover the virtues that strengthen the social and inner basses of this improvement.

Peace requires an inner discipline. As in all disciplinary there is a desire to scold the ego and to defeat the pride at the core of this discipline as well. There is nothing in the context of restrain and change desires, is as useful as service and kindness that are done for the domination of peace. Every single favor on behalf of peace, is a loan and cost of living in mortal world. For this reason, approaches like aid, , compassion, care, accaptence of others’ self beings, configures peace. Peace extracts people being lazy and emptiness. Makes life meaningful. Although it might be regarded hard in today’s conditions, in fact, it is a relationship in every culture and belief. Although looking at life in the spirit of service, to denigrate anyone, not to exclude anyone, not to be victim of negative

Filüksinos Saliba Özmen
Assiyrn Metropolitan
Mardin ve Diyarbakır

Peace, is a life line support that starts in the inner world and requires to be in line with social order with a spiritual awakening. It should start-be shaped first inner world of a human being then should spread whole vessels.

conditionings, not to be quarrelsome, to be docile, treat others’ softly are some of the conditions of contemporary world, they are also essential for the peace we wish to live.

In order to live and let them live, reverends, beyond the all rhetoric, with a calm and gracious spirit avoiding rote approaches, fort he domination of peace should continuously express the vitality of those values. Not only should express them but absorb and practice them with a spirit of peace. The states and organs on earth are all fort he good of humanity like the different organs of the organism. If the humanity is a family, the organs of this organism and distinguished members of this family should constantly honor each other with the understanding of the principle of mutual dependence.

Today, social, economical, political turmoil in all around the world, make us feel the necessity of finding a path from the material world leading to the spiritual world, and endeavor to meet the same spirit. Concussions necessitate it. Because as the humankind discovers itself, gets close to its spirit, peace will be settled down, sufferings will be reduced. If the facts in changing world disappear, the meaning of peace which is the basis of everything will lose its meaning. **The most important power donated us by God is the power of capability to change and improve our prejudices, thoughts, and perceptions.** We would contribute the world’s peace as long as we could do it. **Peace means to be something new, rather than doing something new.** It improves by thinking the other party’s perception to be/perception of the language that is used.

Weakening of specific meanings in regard of peace in case of disorder, contributes to be away from perceptions and insecurity. For this reason, all the spiritual traditions on earth, should endeavor to meet again at “The love of God and the human” for peace. They should come together at a social arena. They should practice hypostatic peace by putting forth. To converge and meet, prevent putting new walls by demolishing them. It is very important to be together and to be understood for the peace of world. In this context, if reverends, men

of thoughts and culture, audial and visual media, want to take a role in ensuring peace in the world, they should always be a mirror in reflecting conspicuous indifference to the public, and so fulfill this important responsibility.

As is seen, culture of peace requires a universal view and spiritual approach. If this approach surrounds the life aid all aspects, clears inequities and imbalances, peace on earth will develop and grow. It regains its power as a converter and changer that puts the human and value-focused thought into the center. The balance between the product (egg) and producer (chicken) will be provided.

Peace is a requirement of natural life. A basic need of the soul. Is a reflection of God. There are negativities taken place in peace, relations and interactions an as people pollute the light and love of life coming from God with their ego centric behaviors. Fort he sake of world’s peace, humankind should get rid of all restrictive and exclusionary approaches; instead he should replace them with blessed approaches. If one live away from rotated approach, live volatility, because of the universal character he is in, he would gain a complementarily understanding.

Syrians being noticed ahead that main goal in life is to develop thinking , were the pioneers of socio-cultural-spiritual efforts developed and produced on the geography of Mesopotamia in history. As an east dynamics through the dynamics of east culture, they contributed the spiritual-intellectual productivity of East-West. The process that began before the arrival of Islam to the region, continued till 13th century sometimes strong, sometimes limp. Syrians lived with different beliefs and cultures. They were lived with an understanding of sustenance. In fact at this point, Syrians are waiting fort he support and encouragement of other cultures and beliefs they have been living together.

The belief that is thought by this history and culture of understanding orders, **“to love God more than anything and love our neighbours like ourselves”**. Neighbour here means a human being. And this human being is our brother.

According to a father of a church, “how much a human being (brother) is small, so much big is God in him” This is the concrete expression of seeing God in so-called unskilled person. The pettiness here should be understood in the context of social criteria.

If we can shape our point of view according to this data of intellectual understanding, our social perceptions will transform. As being different organs of the same organism of life, if we acquire the spirit of mutual dependence and shape our religious and cultural selves according to it, we can get rid of neglecting our peace-loving humanitarian sides. We can adopt and transfer our values to the future as long as we live peacefully.

New spiritual awakenings and enlightments will not only develop world’s peace, but also bring joy to life. The darkness into the spirits eliminates the barriers. For this reason, spiritual nurture and information are needed in the era of speed. All of the connotations of superiority and inferiority should be cleared and great effort must be made not to use any of them at any conversation. Installing moral values to life, supporting those who struggle on behalf of future generations, would provide a significant contribute in developing peace. The key issue in ensuring peace, is meeting of compassion and conscience, their feeding and caring each other. In order to resist against an individual shaped by modern life, on behalf of the spirit of public awareness and peaceful notions, ancient values of humanity should be kept alive continuously. This should be done for the sake of universal values to integrate the culture of peace, to prevent the threat towards real and natural values, for the sake of world’s peace, for the sake of virtuous understanding that is nurtured by wisdom and love. In this turbulent process of change, particularly the states and everybody with a spirit of self-regulation should contribute the development of peace culture. This subject should be studied more and people should be more productive about it.

In fact, the development of world peace and healing thoughts are flourishing. This can only be possible with a universal eye, a broad mind and a deeper understanding. In order to uphold a mentality for the development of world peace everybody (especially the leaders) should be peace-loving as a requirement for learning and development. Although the difficult of being fair is known, relations and goodness should be done with the spirit of justice. Thought must be open to new ideas. While developing solutions on behalf of peace polarizations and provocations should be avoided. Instead of conflict culture a new transaction culture from the **“yeast”** into the traditions should be developed. Understanding of servant leadership should be more dominant. Efforts and political debates in west-east axis, should be done by the synthesing with an understanding of the spirit of change. Thought should be managed not by polarization but by insights of East-West synthesis.

Peacefulness is the source of understanding one’s own value, limits and power of self-development. Thus, peaceful person act, with consciousness of knowing the way leading to God passes from peace, responsible, value, share, cooperate in solidarity. Because he knows very well that peace is provided by violence and force but peace. As you sow peace you shall reap peace (Bible –Jacob 3-18)

Let the healing power of the Lord dominate and encompass peace in the world

Erzurum Sevdalıları, Erzurum Vakfı İftarında Biraraya Geldi...

Türkiye Kırgızistan Fahri Konsolosu ve Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa Kurt'un ev sahipliğinde, Antares AMADE Dolmabahçe Salonu'nda yapılan Erzurum Vakfı İftarı, Siyasetçi, Bürokrat, Akademisyen, İş Adamı ve Gazeteciler ile ailelerinin birlikteliğine imkan sağladı.

» Veysel KÜRK

Ankara (Sivil İnisiyatif) – Erzurum Vakfı'nın her yıl geleneksel olarak tertip ettiği Ramazan Ayı İftar Sofrası, bu yıl Türkiye Kırgızistan Fahri Konsolosu ve Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa Kurt'un ev sahipliğinde, Antares Amade Dolmabahçe Salonunda gerçekleştirildi.

Çok sayıda, siyasetçi, bürokrat, akademisyen, iş adamı ve gazeteci ile ailelerini bir

Sayıştay Başkan Recai Akyel ve Sayıştay Üyeleri ile birlikte Bakanlık bürokratları, iş adamları, akademisyenler ve gazeteciler, Erzurum Sevdalarını, sohbetle bütünleştirdiler...

araya getiren İftar Yemeği, tasavvuf müziği, Kur'an Tilaveti ve Dua ile Erzurum Sevdalılarını bir araya getirdi.

Güngör “Zorlaştırmayıp, kolaylaştıran insan odaklı yaklaşım önceliğimiz”

Erzurum Vakfı Başkanı Gazeteci Süreyya Güngör, iftar vesilesiyle yaptığı konuşmada, Efe Hazretlerinin “**Erzurum kilid-i mülk-i İslâm'ın / Mevlâ'ya emânet olsun Erzurum / Erzurum derbend-i ehl-i imânın / Mevlâ'ya emânet olsun Erzurum**” söz-

lerine atıfta bulunarak “Bu kelim, bizim rehberimiz... Bakış açımız... Çalışmalarımızın ana kaynağı... Erzurum Vakfı, hizmete yönelik çalışmalarında “zorlaştırmayıp, kolaylaştıran insan odaklı bir yaklaşımı” öncelik olarak kabul ediyor... Ve sonrasında kurumsallaşmayı hedefliyor...” dedi.

Kişiler üzerinden değil, kurumsal yapı üzerinden hizmet üretebilir ise, yapılan çalışmaların kalıcı olacağını, sürdürülebilir bir mahiyet kazanacağına dikkat çeken Başkan Güngör “ Düşünce, inanç ve ifade özgürlüğüne saygılı, herkese eşit mesafede, farklılıkları zenginlik olarak gören, herkesi kucaklayan, katılımcı, birleştirici, ötekileştirmeyen yapıya kavuştuğumuzda kurumsallaşmamızı da tamamlamış olacağız, inşallah...” diye konuştu.

Ortak aklın hayata geçirilmesinin önemine de işaret eden Başkan Güngör, şunları söyledi:

“Bu gün Erzurum Vakfı, çalışmaları ile takip edilen, görüşlerine başvuru, proje odaklı bir vakıf olma yolunda emin adımlarla ilerlemektedir.

Şimdi sırada, Vakfımızın bir mekânla taçlandırılmasına sıra gelmiştir...

Önümüzdeki günlerde, halen devam eden görüşmelerin neticesini alacağımızı tahmin ediyorum... Ümidimiz odur ki, bir dahaki buluşmamız, yeni mekanımızda olacak... Bu konuda sizlerden de gerekli maddi ve

manevi desteği bulacağımıza da inanıyorum.

Hz. Mevlana diyor ki;

Lisânı ağızda olanı değil, lisânı gönülde olanlara YÂR et bizi... Tebessümü simâsında olanı değil, tebessümü gönülde olanlara kat bizi... Aşkî tende sananı değil, aşkî ruhunda CAN bilenlere arat bizi...

Ve son söz şudur....

Her gün bir yerden göçmek ne iyi!
Her gün bir yere konmak ne güzel!
Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş!
Dünle beraber gitti cancağızım,
Ne kadar söz varsa düne ait.
Şimdi yeni şeyler söylemek lazım.”

Çaylar yudumlanırken, bir sonraki Ramazan için de söz kesildi...

İftar sonrası, terasta çay ikramında bulunuldu ve bir sonraki Ramazan'da yine bir araya gelmek üzere söz kesildi...

Umut odur ki, inşallah ömür olur da, bir araya gelmek nasip olur...

Lovesick of Erzurum came together at the fast breaking meal by Erzurum Foundation...

» Veysel KÜRK

Fast-breaking dinner of the Foundation of Erzurum at Antares AMADE Dolmabahçe Hall hosted by Dr Mustafa Kurt who is Honorary Consul of Kyrgyzstan in Turkey and President of the Capital Platform, provided an opportunity for togetherness of politicians, bureaucrats, academics, businessmen journalists and their families.

Ankara (Civil Initiative)- İftar dinner, which organized traditionally every year in Ramadan by Erzurum Foundation, this year was held in Antares Amade Dolmabahçe hall hosted

by Dr. Mustafa Kurt, the Honorary Consul of Kyrgyzstan in Turkey and President of the capital Platform.

İftar Dinner that brings together a large number of politicians, bureaucrats, academics, businessmen, journalists and their families brought the lovesick of Erzurum together accompanied with Sufi music, the Quran Recitation and prayer.

Gungor “people-oriented approach not to complicate but to facilitates is our priority”

Journalist Süreyya Güngör President of the Erzurum Foundation, in his speech on the occasion of fast-breaking dinner, referring to the words of Hazrat Efe “**Erzurum is the lock of property of Islam / Erzurum should be entrusted to Mawla / Erzurum is the guard of faith in the people/ Erzurum should be entrusted**

to Mawla” said that “This words is our guide...our perspective... main source of our work Erzurum Foundation accept the approach of not to complicate but to facilitates as a priority... and later on aimed to be institutionalized.

President Güngör who takes attention on the work done will be permanent and win a sustainable nature only if the service can be produced out of the institutional structure not on the people said that “when we reach a structure which is respectful to thought, belief and freedom of expression, equal distance from everyone, seeing the differences as wealth, inclusive, participatory, synthesizer, not othering we will have completed our institutionalization, I hope ...”

The President Güngör also pointed out the importance of the implementation of the common sense, said:

“Today, Erzurum Foundation moves forward on becoming a foundation which was followed by studies, consulted, project-oriented with firm strides.

Now, time for our foundation crowned with a venue...

In the coming days, I'm guessing that we are going to get the result of ongoing negotiations...It is our hope that the next time meeting will be at our new venue... I believe that we will find the necessary financial and moral support from your side.

Hz. Rumi says:

Let us be the LOVER of whom language is not in the mouth, but in the hearth... make us one of those whose smile not on face, but in hearth... Let us be called as one of those who know love in the LIFE of their spirit but thinks flesh... “

And the last word is this...

How good to migrate anew everyday.

And how beautiful to settle anew everyday.

What a pleasant to flow without blurring and freezing!
My dear gone with yesterday,
how much words I have to mention of yesterday.
Now I need to say something new. “

While tea is being sipped, the promises were made for the next Ramadan...

After İftar, tea is served on the terrace and the promises were made for the next Ramadan to meet again...

Hope is that life, I hope be vouchsafed to come together...

İftar Dinner of Erzurum Foundation is another nice with the families...

Dost-Yar Cemiyetinden İş Adamlarına İftar Yemeği

DOST-YAR Cemiyeti Ankara-Midyat Grand otelde vermiş olduğu iftar yemeğine çok seçkin iş adamları ve sivil toplum kuruluş temsilcileri katıldı...

» Volkan AYHAN

Sivil İnisiyatif/Ankara- Dost-Yar Cemiyeti Ankara- Midyat Grand otelde iftar yemeği **düzenlendi**. Yemeğe katılım yoğun. Yemekte seçkin İş adamlarının yanı sıra; eski bakan Kürşad Tüzmen, Lübnan Türk Talim ve Terbiye Kurumu genel müdürü Murat Koca, Sivil İnisiyatif Gazetesi danışma kurulu üyesi Hakkı Orhan, Kırgızistan Fahri Konsolosu ve Başkent Platformu Genel Başkanı Dr. Mustafa Kurt davetliler arasındaydı.

Dost-Yar cemiyeti; İnsanlar arasında dostlukların kurulması, iyilikte ve insanların hayrına olan her konuda maddi-manevi dayanışma ve yardımlaşmanın tesisi için çalışan bir cemiyet. Bunu sağlamak için sohbetler, konferanslar tertip ediyor. Çeşitli program ve faaliyetler düzenliyor. Bu gayeye ulaşmak için, ülkemizde ve diğer ülkelerde meydana gelen afet, savaş ve olağan zamanlarda ihtiyaç sahipleri-

ne gıda,giyim, sağlık,eğitim ,yakacak, kira, barınma ,evlenme, yuva kurma, iş kurma,konut gibi bütün hususlarda aynı nakdi her türlü maddi-manevi yardımda bulmakta.Toplunun menfaatine olacak her türlü faaliyet destekleyecek çalışmalar yapmaktadır.

Dost-Yar Genel Başkanı Ali Yüksel 1985 senesinde Avrupa Milli Görüş Teşkilatı Genel Sekreteri ve 1995 senesinde AMGT Genel Başkanı oldu. 1990'da "Avrupa Şeyhülislamı" ilan edildi. Yüksel Yurda döndü Başbakanlık Müşavirliği yaptı ve daha sonra emekli oldu. Dost-Yar cemiyetini kurdu. Dost-Yar Genel Başkanı Ali Yüksel ,TBMM 23. Dönem Adalet ve Kalkınma Partisi Mersin Milletvekili Kürşad Tüzmen ve Kırgızistan Fahri Konsolosu Dr Mustafa Kurt iftar yemeğinde yaptıkları konuşmada "dostluk, kardeşlik ve beraberlik" mesajları verdiler.

» Volkan AYHAN

Civil Initiative/Ankara- İftar dinner was held at Ankara-Midyat Grand Hotel by Dost-Yar Society. Participation to dinner was intense. At dinner, as well as distinguished businessmen, former Minister Kursad Tuzmen, Murat Koca general manager of Lebanon Turkish board of education, Hakkı Orhan member of advisory board of Journal of Civil Initiative, Dr. Mustafa Kurt Honorary Consul of the Kyrgyz Republic and General President of the Capital Platform were among the guests.

Association of Dost-Yar; is a community working for the establishment of friendships between people and for the

establishment of financial and moral solidarity and assistance in all matters at goodness and for the goodness of the people. To achieve this, it is organizing discussions, seminars. It is holding a variety of programs and activities. To achieve this aim, it is doing all types of cash and spiritual assistance to the needy people in all such matters as disaster, war, unusual times in our country and other countries, food, clothing, health, education, fuel, rent, housing, marriage, settle down, flotation and residential property. It is doing all kinds of activities to support for the interests of the community.

Ali Yüksel President of Dost-Yar became General Secretary of the European

The Fast Breaking Meal By Society Of Dost-Yar To Businessmen

Many outstanding business leaders and representatives of non-governmental organizations joined to iftar dinner which has given by DOST-YAR Society at Ankara-Midyat Grand Hotel...

Vision Institute in 1985 and Chairman of EVI (EEIG) in 1995. In 1990, he was declared as "European shaykh al-islam". Yüksel returned to his homeland, he was Prime Minister's Counselor and later on retired. He established Dost-Yar Society.

Ali Yüksel President of Dost-Yar, Kursad Tuzmen Mersin deputy of 23rd Period from the Justice and Development Party and Dr. Mustafa Kurt Honorary Consul of Kyrgyzstan in their fast-breaking dinner speech gave "friendship, brotherhood and unity" messages.

ULUSLARARASI *Sivil İnisiyatif*

24 Ağustos / August 2013
SİVİL İNİSİYATİF / GOVERNMENT INITIATIVE

amade
Nikah ve Balo Salonu

Amade Nikah ve Balo Salonu

Antares ve Nata-Vega'dan sonra Actiy'de

Düğün, toplantı, yemek, nikah, kokteyl, gala organizasyonları ile hizmetinizde.

Amade Wedding Hall- Ballroom

After Antares and Nata-Vega and then Acity

is at your service for your banquets, weddings, cocktails, gala organisations.

antares
ALİŞVERİŞ ve YAŞAM YILDIZI

acityoutlet
ALİŞVERİŞ MERKEZİ

NATA VEGA
OUTLET

Tel/Phone : +90 (312) 352 33 44
www.amadebalosalonu.com